

Consell General de les Valls

Acta Núm. 5/1991

Sessió Ordinària del dia 6 de març de 1991.

El dia 6 de març de 1991, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

- 1.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei d'Aprovació Global de Crèdits Extraordinaris i Suplements de Crèdits per a l'Actualització d'Obligacions Reals, segons es desprèn de l'informe d'auditoria de l'any 1989.**
- 2.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, relativa al transport de mercaderies, (Reg. Núm. 527-A).**
- 3.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, referent al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, (Reg. Núm. 534-A).**
- 4.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, relativa a la situació creada per les nevades dels dies 8 a 11 de desembre de 1990, (Reg. Núm. 537-A).**
- 5.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, referent a la representació internacional d'Andorra, (Reg. Núm. 538-A).**
- 6.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, relativa als Centres de Salut, (Reg. Núm. 47-A).**
- 7.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei sobre l'Inventari de les Instal·lacions Turístiques i Hoteleres del Principat d'Andorra.**
- 8.- Examen i aprovació, si escau, de l'informe, a utilitat dels MM.II. Srs. Delegats Permanents, sobre el recurs en queixa presentat pel Sr. Emili Grau Tor, en nom de Financera d'Assegurances, S.A., contra el Decret del M.I. Consell General Núm. 39/CG/89.**

9.- Examen de la sol.licitud Núm. 56.763, dels Srs. Simó Duró Coma, Jordi Llovera Massana i Roger Rossell Vilaginés i proposta de resolució.

10.- Informació sobre la carta tramesa pel Col.legi d'Advocats d'Andorra (Reg. Núm. 16-SC-91), relativa a l'augment del nombre de Notaris Públics i proposta de resposta.

11.- Notificació de l'Acord pres per la Comissió Permanent del M.I. Consell General, fixant la data d'obertura de la pesca en els rius de les Valls.

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau i Josep Casal Puigcernal, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila Torres, Antoni Casal Mandicó, Jordi Font Cabanes i Miquel Casal Casal
Per Encamp	Els MM.II. Srs. Roc Rossell Dolcet, Jordi Mas Torres, Isidre Torres Pons i Enric Pujal Areny
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Joan Naudi Ambatlle, Enric Dolsa Font i Josep M ^a Armengol Adellach
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Francesc Grau Esplandiú, Josep Garrallà Rossell, Josep M ^a Rossell Pons i Xavier Montané Esplandiú
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Antoni Armengol Vila, Robert Cassany Vila i Josep Anton Ribes Roca
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Jordi Areny, Josep Cases Baró, Albert Pintat Santolària i Joan Obiols Camillo.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs. Miquel Aleix Areny, Marcel.lí Albós Riba, Ramon Canut Bové i Xavier Espot Miró.

Els MM.II. Srs. Joan Martínez Benazet i Jordi Farràs Forné han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Guillem Benazet Riba, Joan Santamaria Tarré, Antoni Armengol Aleix i Ladislau Baró Solà, Consellers Executius.

Després de l'oració, s'obre la sessió i es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió. És un quart d'onze del matí.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'ordre del dia de la present sessió.

1.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei d'Aprovació Global de Crèdits Extraordinaris i Suplements de Crèdits per a l'Actualització d'Obligacions Reals, segons es desprèn de l'informe d'auditoria de l'any 1989.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. i diu que també es llegirà qualsevol altre document que els MM.II. Srs. Consellers desitgin (aquest informe ha estat publicat per Edicte de data 21 de gener de 1991).

El M.I. Sr. Josep Cases fa, en relació amb els crèdits extraordinaris, la constància en acta i proposta següent:

“Sobre la presentació almenys es pot dir que la memòria té una redacció particularment desafortunada i conté a més a més, greus omissions i falsedats.

1) Un projecte de crèdit extraordinari i suplement de crèdit resulta d'una situació sempre anormal i tal com preveu l'article 24 apartat 1r és per als casos d'obligacions no incloses en el pressupost:

A) Perquè calgui contraure obligacions que suposin despeses no incloses.

B) Per dotació insuficient i que no puguin ser ajornades fins a l'exercici següent.

Si el Govern hagués estat diligent i complís la llei (article 14) les Comissions parlamentàries haurien disposat del pressupost 91 a finals del mes de setembre de 1990 i no hi hauria cap necessitat d'efectuar aquest joc de desdoblament del pressupost en un estrany afany de fer la política sistemàtica d'atac a l'Administració anterior amb un instrument tan tècnic i tan transcendental com és el pressupost nacional.

2) La memòria, diu la llei, ha d'ésser justificativa en lloc d'explicativa. La diferència no és tan sols semàntica. La justificació sembla ser les auditories: solució de facilitat, incapaç de fer una presentació clara i exhaustiva de la seva situació financera.

3) Ja que semblen voler seguir tan fidelment les recomanacions de les auditories, com és que no són tan diligents en efectuar la primera recomanació: incorporar l'immobilitzat propietat de l'Administració valorat per uns taxadors independents. No ho han fet segurament perquè el resultat evidenciaria l'importantíssim increment patrimonial que Vostès han heretat.

4) El projecte de llei diu de forma clara que el crèdit extraordinari i el suplement de crèdit segons es desprèn de l'article 1r de l'auditoria de l'any 89. És fals. Si fos així, perquè es barregen més de 417 milions que no són res més que avenços de fons fora de pressupost.

5) El Govern confon, creiem voluntàriament i amb manifesta mala fe, per embrollar la situació i embrollar la comprensió, les obligacions de despesa amb les obligacions de pagament. Les obligacions de despesa eren previstes en el pressupost del 89, i sobretot mitjançant els crèdits plurianuals.

6) L'afirmació que fan, que va ésser impossible en tres mesos conèixer, classificar i valorar el deute pendent, és ridícula, incomprendible i impròpia d'un Govern responsable i, a més, quan té al seu abast la totalitat del funcionariat de la Conselleria de Finances coneixedor de tot l'estat de les coses.

7) Tal com ha estat la seva línia en aquests tretze mesos el Govern persevera i persisteix en la seva línia de gens velades calúmnies i difamacions sobre el Govern anterior i sobre la seva gestió, pensant així mantenir un clima electoral necessari per dissimular les seves enormes mancances. No és el més normal en països democràtics que el Govern que entri assumeixi la despesa i pagaments de la gestió anterior? Què ens vol dir o insinuar quan afirma que ho assumeix per responsabilitat política? La realitat és que ho ha d'assumir per obligació real i legal.

8) Si la legislatura anterior va decidir renunciar a aprovar el pressupost 90 i que fossin els seus companys de la nova legislatura que ho fessin, els qui prenguessin la responsabilitat de fer-ho, mereix respecte, consideració i és una prova de maduresa i responsabilitat política.

9) No ofendrem la seva intel·ligència de juristes si li recordem que el seu Govern és una institució executiva derivada de la sobirania i representativitat del Consell General, independentment de la composició dels membres que el formen o de l'esperit vàlic de les memòries del pressupost del seu Conseller de Finances.

10) Les picabaralles, guerretes, animadversions que sorgeixin de la memòria són una prova de la seva frivolitat personal en tolerar que s'instaurés en el seu equip un ambient tan poc constructiu.

El resultat, Sr. Cap de Govern, vostè el sap millor que ningú es torna a trobar sol, perquè manar demana una gran capacitat de diàleg, intercanvi de punts de vista entre elegits i capacitat de negociació i concertació.

11) Pel que fa a la financiació concreta de 4 731 milions de pessetes hi ha una violació d'un principi sagrat: el pressupost és una llei del Parlament. El Govern no pot anul·lar partides d'inversió com diu la seva memòria, per 2.281 milions aprovades pel Consell General.

b) Diu que volen fer un esforç d'austeritat. Fals. Li recordem que des de que hi són, hi ha hagut una demanda de contractació de 156 nous funcionaris.

El nostre país, en efecte, necessita urgentment aquest esforç d'austeritat: però això ha d'ésser una realitat en les partides de funcionament i lluitant contra la burocratització paralitzant de la nostra societat i no pas en les necessàries inversions.

Conclusions:

L'economia del país no té perquè sofrir les seves ineficàcies, incapacitats i incompetències, i fetes totes les reserves formals anteriors, proposem al Ple del Consell, l'aprovació del suplement de crèdit extraordinari a excepció de les partides anomenades "La Borda de Sales", per ésser un terreny sense accés, i per tant, amb un preu astronòmic, i "Locals de l'O.R.T.A.", per tractar-se d'una inversió que es realitza en locals d'arrendament i no de propietat, a raó de 500.000 - Pessetes al mes d'arrendament, tot atenent també la seva poc clara situació i, sobretot, la manca absoluta d'informació que s'ha dissimulat a les respectives Comissions legislatives d'aquest M.I. Consell General".

El M.I. Sr. Cap de Govern respon en els termes següents:

"El Govern procura ésser diligent en tot moment i pel que fa el compliment de l'article 14 de la Llei General de les Finances Públiques no considera haver fet res diferent -en

relació al seguiment poc estricte dels terminis establerts en l'apartat 3r. de l'article 14- del que s'havia fet en la presentació dels projectes del Pressupost dels anys 1987, 1988 i 1989.

Tal i com ja va exposar en la sessió d'ahir d'aquesta assemblea al Conseller de Finances, les recomanacions de l'auditoria han estat ja posades en aplicació pel que fa a l'immobilitzat.

Dins de la Conselleria de Finances s'ha creat el "Servei de Patrimoni del M.I. Govern", quina funció és:

- A) enregistrar tots els béns i drets de l'Administració degudament valorats.
- B) enregistrar totes les altes, baixes i modificacions d'aquest Patrimoni.
- C) elaborar informes sintetitzats del mateix, evidenciant el que tenim i assentant la possibilitat de comparar-ho retrospectivament.

No és cert que es confongui compromís de despesa amb liquidació de la mateixa com Vostès voldrien fer veure amb les seves manifestacions.

Al contrari, el projecte de llei s'origina en el descobriment de l'existència de compromisos contrets mal reconeguts en els registres comptables per no haver-se respectat la Llei General de les Finances Públiques.

El Govern manté que fou impossible conèixer en tres mesos la classificació i valoració del deute pendent.

Afirmar que el Govern tenia al seu abast la totalitat del funcionariat de la Conselleria de Finances i que aquest era coneixedor de l'estat de les coses, denota un desconeixement absolut de la situació de desmantellament en que es trobava aquesta Conselleria al mes de gener de 1990.

Una Conselleria sense Interventor ni Director de Finances, amb un Interventor en funcions anomenat en data 28 de desembre de 1989, un mes abans doncs, procedent d'un altre servei del departament. Una Conselleria sense clara definició de funcions, sense servei de Patrimoni, sense servei de contractes que enregistrés totes les obligacions amb transcendència econòmica.

El Govern no formula ni calúmnies ni difamacions vers ningú. La ploma jurídica que els assessora hauria d'estalviar-se gratuïtes acusacions de presumptes delictes perseguibles en tot cas a instància de part.

El Govern ha dit en la memòria i manté avui que assumeix per responsabilitat política una quantitat important de despeses alienes a la seva gestió. És cert que l'obligació legal de tot Govern és pagar els deutes de l'Estat. Però no és pas menys cert que la primera de les obligacions legals dels Governants és el compliment escrupolós de les disposicions reguladores de la gestió de les finances públiques. I, finalment, també és cert que l'article 63 de la Llei de les Finances Públiques estableix clarament que determinades accions i omissions suposen responsabilitat.

La memòria que acompanya el projecte de llei no és res més que la seriosa i responsable explicació i justificació de la necessitat de sanejar comptablement i jurídicament la situació heretada.

El Govern no viola cap principi i precisament perquè respecta el Parlament li ha demanat l'adopció del projecte de llei que permeti regularitzar una situació anterior.

Obviament, el Govern no pretén anul·lar cap partida inversió sense comptar amb el previ i perceptiu acord d'aquesta assemblea parlamentària a la qual hom li sotmet aquest projecte de llei.

D'altra banda s'insisteix avui en les gratuïtes i demagògiques afirmacions formulades en la sessió d'ahir pel que fa la contractació de nous funcionaris.

No és cert que s'hagin contractat els nous funcionaris que es pretén en les seves manifestacions.

Tal i com ja consta a les VV.MM.II. Senyories per haver estat objecte d'una resposta escrita del Govern a la pregunta de data 12 de desembre de 1990 (registrada amb el número 528-A en data 18 de desembre de 1990) entre desembre de 1989 i desembre de 1990 el conjunt del personal al servei de l'Administració General a passat de 884 a 961 persones. L'augment global és doncs de 77 persones i no de 156.

Finalment, pel que fa a la qüestió de la partida de "La Borda de Sales", el Govern ha adquirit un terreny que té accés, contràriament al que pretenen equivocadament VV.MM.II. Senyories, per endegar la nova política d'habitatges socials que iniciant-se amb aquest primer terreny, es continuarà en altres parròquies.

Es tracta de permetre als joves andorrans, ja sigui accedir a la propietat dels seus habitatges, ja sigui poder arrendar un pis en bones condicions de preu i qualitat.

Lamenta el Govern que l'ençegament partidista pretengui oposar-se a la consecució d'un objectiu d'interès públic i social que no admet demagògies."

El M.I. Sr. Robert Cassany manifesta que es queda molt sorprès per l'actitud d'aquesta nova majoria i sobretot per la dels Consellers de l'antiga minoria que van defensar a capa i espasa una llei molt progressista, de pura justícia social com deia el M.I. Sr. Josep Cases, en la qual es tractava del reglament laboral, i que avui, quan es presenta la compra d'un terreny que ha de servir per habitatges socials, treguin com argument que el preu del terreny és exorbitant, quan sembla que s'ha comprat a un preu de 1.848 pessetes el pam, preu que, avui dia, per Andorra la Vella i Santa Coloma, no el considera gens exorbitant i quan el problema del pas creu que està en via de solució per part del Govern. Diu que per tots aquest motius fa la constància en acta següent:

"El discurs programa del Cap de Govern, presentat davant d'aquesta cambra parlamentària en data 6 de febrer de 1990, posava de manifest la greu problemàtica de l'habitatge que es pateix a les Valls.

En aplicació d'aquell programa polític aprovat pel Consell General, es va procedir a adquirir uns terrenys que havien de servir per permetre a molts joves andorrans i residents, que volen fundar la seva llar, el tenir la possibilitat, ja sigui d'accedir a la propietat d'un pis a un preu raonable i amb unes condicions de finançament especials, ja sigui de poder trobar un habitatge d'arrendament digne i a un preu de lloguer també raonable.

Són públiques i notòries les greus dificultats del jovent del país a l'hora de trobar un pis o un apartament per encetar la seva vida independent.

Alhora, hem de pensar que a Andorra no totes les famílies disposen d'ingressos o de fortunes suficients per adquirir pisos de propietat als preus del mercat.

Ens consta l'esperança que havia despertat la notícia de l'endegament concret d'aquest projecte d'habitaclles socials.

En conseqüència, l'activitat d'una majoria de Consellers Generals adreçada a frustrar aquesta esperança del jovent de les Valls, mereix el nostre rebuig.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que primerament contestarà al M.I. Sr. Robert Cassany quan a la seva referència a membres de l'antiga majoria. Manifesta que ell personalment, i creu que també el M.I. Sr. Josep Mª Armengol, continuen pensant que respecte al tema dels habitatges socials no han canviat, i que l'únic que discuteix ara és un terreny, i el discuteix perquè la Comissió legislativa de Serveis Públics que ell presideix no ha parlat mai de la seva compra, no sap si realment té pas o no té pas, no sap si és cert que s'ha endegat un procés d'expropiació i suposa que el Govern ho podrà contestar. Afegeix que, en relació amb la constància en acta que el M.I. Sr. Josep Cases acaba de fer, els Consellers d'Ordino, el M.I. Sr. Josep Mª Armengol i ell mateix, estan totalment d'acord amb la proposta final i que comparteixen certs paràgrafs de la resta. Explica que no comparteixen les referències a una guerra oberta entre aquest Govern i el Govern anterior, perquè no es considera en situació de defensar al Govern anterior, ja que a la passada legislatura no era Conseller, i que suposa que membres que estan en aquesta legislatura i que havien estat en aquella són prou capaços de defensar-lo. Diu que un altre dels temes es refereix a l'informe de la Comissió d'Economia, Finances i C.E.E. on es diu que va estar aprovat per majoria; explica que en aquell moment es va abstenir i va dir que volia que constés a l'informe part de la constància en acta que va fer en la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. del 27 de desembre de 1990 i, com que no es va voler incloure, va haver d'abstenir-se i va manifestar que la mateixa constància la faria en el si del Consell General. Diu també que comprèn molt bé que aquest Projecte de Llei havia de passar a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., però que creu que anteriorment havia de passar a la Comissió legislativa de Serveis Públics, ja que en la seva totalitat són temes de Serveis Públics, i havien de tenir l'oportunitat d'emetre el seu informe al respecte. Seguidament dóna lectura a l'acta del dia 27 de desembre de 1990 de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. i per tal que consti en l'acta d'aquesta sessió del Consell, que diu:

“He de donar el meu vot favorable a aquest Projecte de Llei, encara que no em complagui, per compromisos parroquials; si es jutgés des d'una perspectiva nacional, el meu vot seria negatiu. Per altra part, si el Govern hagués aplicat la Llei General de les Finances Públiques, presentant el Projecte de Pressupost per a l'exercici 1991 tres mesos abans d'acabar el de 1990, no hauria estat necessària la presentació d'aquest Projecte de Llei, doncs s'hi hauria regularitzat la situació que avui analitzem.”

El M.I. Sr. Albert Pintat diu que després de la constància en acta que ha fet el M.I. Sr. Robert Cassany, considera que resumir que s'intenta frustrar les esperances dels joves andorrans és situar el debat fora de context, perquè s'està examinant un pressupost extraordinari que ja fou polèmic quan es va tractar a la Comissió; diu que vol recordar com va arribar aquest projecte forçat a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., on els va semblar que era una incorrecció i que havia de presentar-se com un pressupost ordinari, que esperaven a partir del 30 de setembre; diu que la segona incongruència va ser que s'havia presentat com una conseqüència de les auditories, cosa totalment lògica i acceptable, doncs

demanaven que primer el Consell General examinés atentament les auditories i, com conseqüència, ja que el títol que presenta el Govern és com consell de les auditories, podia resultar aquest pressupost extraordinari; diu també que el tercer nivell és que hi havia unes partides noves que convenen a tots, ja que una política social progressista ells són els primers de voler-la i així ho han demostrat al discutir el nou Reglament Laboral i ara no acceptaran que ningú els avanci per aquesta banda. Diu que recolzaran sempre totes aquestes mesures, però volen que neixin en el si d'aquesta Cambra i que no sigui un altre qui es vulgui col·locar aquesta imatge de progressista i afegeix que si fan aquesta esmena és perquè volen que les Comissions pertinents puguin valorar, puguin recolzar i fer realment i seriosament una política nacional de la qual tothom se'n pugui beneficiar, joves i residents.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes considera que la constància en acta del M.I. Sr. Robert Cassany també parlava dels residents. Puntualitza al M.I. Sr. Enric Dolsa que quan fa referència a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., i atès que ell mateix en forma part i a més és President de la Comissió legislativa de Serveis Públics, quan es va debatre aquest tema podia haver demanat a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. que ho hagués passat a la consideració de la de Serveis Públics. Afegeix que, quan a la constància en acta que ha fet avui el M.I. Sr. Dolsa ja es va convenir, precisament en la mateixa reunió de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., que la faria en el Ple del Consell General.

El M.I. Sr. Francesc Grau diu que vol completar el que deia el M.I. Sr. Enric Dolsa i també contestar al M.I. Sr. Robert Cassany. Manifesta que la posició que va mantenir en el si de la Comissió no ha canviat i que, pel que fa referència als habitatges socials, creu que la mateixa posició que podien tenir en aquell moment la poden tenir ara, i creu que s'ha d'anar amb compte i s'ha d'evitar fer demagògies innecessàries al respecte. Recorda que quan es va passar aquesta proposta de suplement de crèdit a la Comissió, la votació fou de tres a favor i la resta eren abstencions i vots en contra i que la seva posició es manté com en aquell moment. Afegeix que respecte als dos temes que aquí s'apunten, La Borda de Sales i els locals de l'O R T A, s'abstindrà.

El M.I. Sr. Miquel Aleix pensa que aquest projecte de crèdit extraordinari comporta una sèrie d'inversions en el si de cada una de les Parròquies i en canvi hi ha dues inversions que són a nivell nacional, que són inversions generals, una que és l'adquisició dels terrenys de La Borda de Sales per a la construcció de pisos per facilitar l'accés a la propietat a les noves parelles andorranes o residents, i l'altra és l'esmena que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases, un tema també nacional que és l'equipament de la ràdio i la televisió. Recorda que tota aquesta Cambra moltes vegades s'ha manifestat en el sentit de voler una ràdio i una televisió andorrana. Lamenta que el M.I. Sr. Josep Cases en la seva constància vulgui aprovar, o així pensa que s'expressarà quan es voti, tot aquest crèdit extraordinari salvat aquestes dues partides que són nacionals. Considera que, malgrat la feina de cadascun dels Consellers també sigui correspondre a la pròpia parròquia i a les seves necessitats, s'ha de fer una política nacional i, en aquest cas, es tracta de dues coses d'àmbit nacional que són primordials per al país i amb les quals, en cap cas, si es vol fer una política nacional, els Consellers podran abstenir-se i menys encara votar en contra. Afegeix que per aquests motius es manifesta plenament d'acord amb la constància del M.I. Sr. Robert Cassany.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila considera que s'està fent demagògia quan a nivell de la Cambra es planteja la pregunta de si es volen habitatges socials, però que amb un tema concret, com és el d'aquests terrenys de Santa Coloma que es poden adquirir i que s'adona que a nivell de la Cambra no es volen comprar, no pot més que estar molt trist i no admetre

aquesta decisió. Afegeix que la resta de Consellers Generals d'Andorra la Vella ratifiquen el que acaba de dir el M.I. Sr. Robert Cassany i que lamenta molt que s'arribi a aquests extrems.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que vol aclarir al M.I. Sr. Ribes que ell està a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. com a membre d'aquesta Comissió i no com a President de la Comissió legislativa de Serveis Públics. Diu també al M.I. Sr. Antoni Armengol Vila que de demagògia amb els terrenys de la Borda de Sales per la seva part no n'hi ha cap i que l'únic que ha demanat anteriorment és que el Govern digui si és cert que per tenir accés a aquests terrenys s'hauria de fer una expropiació. Quan a l'O R T A, diu que està totalment d'acord amb el M.I. Sr. Miquel Aleix en què és un tema nacional, però tant el M.I. Sr. Miquel Aleix, com ell mateix, com també altres membres d'aquesta cambra moltes vegades hem criticat el fer inversions patrimonials sobre terrenys de lloguer i creu que, en lloc de pagar 100 milions de pessetes per uns locals que no seran de propietat i després pagar 500.000 pessetes mensuals de lloguer, es pot trobar dins del patrimoni del Consell General o del Govern terrenys no massa lluny d'allí, on amb aquests 100 milions de pessetes del traspàs, i afegint-hi el que calgui, es podrà tenir uns locals propis.

El M.I. Sr. Ramon Canut demana que consti en acta la manifestació següent:

“La imperiositat de normalitzar uns compromisos pressupostaris que s'ignoraven, al nostre entendre fa necessària la revisió de la Llei General de les Finances Públiques en aquells aspectes que afecten el funcionament de la Intervenció General de l'Estat, per tal de potenciar el control extern de l'acció de Govern, doncs no creiem que sigui suficient l'encàrrec d'un informe d'auditoria sobre la gestió de l'Administració General.

Encomanar una altra vegada al M.I. Consell General i al M.I. Govern, degut a l'actual situació de les Finances Públiques i al repte de la reconversió tributària que tenim avui plantejat per l'acord amb la Comunitat Europea, perquè de forma urgent i prioritària activi el procés de delimitació de competències amb els Honorables Comuns del Principat.

Encomanar-li a Vostè, M.I. Sr. Síndic General, com a President de la Comissió Permanent, que es contesti la carta que els Honorables Cònsols del país varen enviar-li i que avui està bloquejada a nivell d'informació a la Comissió de Finances, que no considera avui la seva resposta urgent, i encomanar que es contesti aquesta carta en el sentit de predisposició que els Honorables Cònsols de les Valls han manifestat.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics diu que en primer lloc contestarà dos dels aspectes sobre el tema del terreny de La Borda de Sales. Explica que quan s'ha de posar en marxa un pla d'habitatges socials sembla de sentit comú considerar que la primera cosa que cal fer és comprar un terreny i que, per fer-ho, molt sovint és necessari actuar amb celeritat, però els reglaments requereixen uns tràmits que de vegades no permeten efectuar l'operació amb les condicions volgudes de preu. Afegeix que, en aquest cas concret, donada la situació i vist el preu, creu que la compra és correcta, i que la segona fase, com és molt natural, era precisament informar al Consell General del pla d'habitatges socials que corresponia a la parcel·la en qüestió, cosa que corresponia fer al Conseller de Treball i Benestar Social, però que aquesta fase encara no estava concloua. Quan a la qüestió del pas diu que vol deixar ben clar que de pas n'hi ha, però que per deixar un accés excel·lent a aquesta finca es requereix efectivament una entesa amb els propietaris i que per part de l'Administració hi ha també una possible compensació a càrrec del mateix terreny, però en tot cas el pas actual permet inclús el passatge d'un vehicle automòbil. Afegeix que no és una zona de gran circulació però que

l'ideal és donar-li un accés millor que l'actual i que ben segur que, si l'accés ja fos excel·lent i la situació privilegiada, probablement el preu de compra seria molt diferent. Manifesta també que, quan el M.I. Sr. Enric Dolsa ha dit que el més adequat sempre que es pugui és intentar construir sobre terrenys de propietat, això és una cosa amb la qual tots hi estan d'acord, però que només voldria recordar que instal·lacions tan importants com el Palau de Gel de Canillo o el Centre Nacional d'Informàtica estan construïts sobre terrenys de lloguer i que la teoria és bona però a vegades les obligacions pràctiques comporten altres realitats.

El M.I. Sr. Josep Cases comenta que la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social fa uns vuit mesos que està estudiant el tema dels habitatges socials i dels arrendaments, i ha encarregat a un lletrat del país una informació exhaustiva al respecte i diu que és sorprenent que es sotmeti a aprovació del Consell General un projecte sobre habitatges socials i que a la Comissió legislativa no se l'hagi consultada. Recorda al Govern Andorrà que està en un règim Parlamentari i no en un règim Presidencialista i considera que les Comissions legislatives hi són per alguna cosa.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que en relació a les partides del crèdit extraordinari que fan referència a les inversions a les parròquies, s'ha de precisar que la majoria formaven part de plurianuals en el pressupost presentat al 1990 i no s'ha fet res més que tornar a posar aquestes partides amb uns altres imports dins aquest crèdit. Considera que aquest crèdit extraordinari s'ha presentat en un moment on s'havia d'haver presentat ja el projecte de pressupost i que fa referència a partides conegudes de tots, que ja havien estat pràcticament analitzades. Pel que fa referència als habitatges socials diu que en el moment del discurs programa del M.I. Sr. Cap de Govern ja va tenir ocasió de demanar quina era la política que el Govern pensava seguir en aquest tema i que, si en aquell moment no tenien molt clar quina era perquè estava en estudi, encara avui ell almenys desconeix quina és i per això li sorprèn que es comenci a comprar terrenys sense saber exactament quina és la política a seguir i demana que abans de fer passos prematurs en aquest sentit es tingués clarament definida quina és la política a seguir en aquest aspecte, sobretot per no caure en el que s'ha creat en altres països en aquesta matèria.

El M.I. Sr. Francesc Grau diu que voldria contestar la constància que ha formulat el M.I. Sr. Ramon Canut amb una constància i que, a títol introductori voldria recordar que en la darrera reunió de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. es va parlar de la carta dels Cònsols en relació a l'execució del Pressupost, adoptant-se un criteri al respecte per cinc vots a dos. Demana que consti en acta el següent:

“En la darrera reunió de la Comissió de Finances del M.I. Consell General, es va acordar que la carta adreçada pels Honorables Srs. Cònsols del Principat en relació a l'aplicació del Pressupost, no es contestava en aquell moment, si no que es contestarà conjuntament en el moment en què s'examini el Pressupost General, per quant s'entenia a criteri de la majoria de la Comissió, de 5 membres contra 2, que realment era una cosa plenament lligada amb el Pressupost.”

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes manifesta, en nom dels tres MM.II. Srs. Consellers d'Andorra la Vella, que s'adhereixen a la constància en acta del M.I. Sr. Ramon Canut.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que s'adhereix totalment a les paraules del M.I. Sr. Francesc Grau i que respon al M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics que ja coneixia el fet que grans infraestructures com el Centre Nacional d'Informàtica i el Palau de Gel de Canillo, estaven construïdes damunt de terrenys de lloguer, que sempre ho ha criticat, i que pel seu vot no es

construirà res damunt d'un terreny de lloguer. Quan als terrenys destinats a habitatges socials, diu que els habitatges socials els recolza totalment, però que considera que si s'han de fer els accessos han de ser reglamentaris, han de tenir unes certes condicions mínimes i, dins del Comú en que estiguin situats, han de complir les ordinacions. Proposa que el tema del terreny de La Borda de Sales passi a la Comissió legislativa de Serveis Públics i, una vegada estudiat i amb el corresponent informe, torni a sotmetre's a la Cambra.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que d'algunes intervencions sembla poder-se interpretar que s'està debatent aquí un projecte d'habitatges socials, i que ell pensa que el que es debatia aquí és si convé o no, a nivell de Patrimoni Nacional, comprar un terreny on possiblement s'hi puguin ubicar habitatges socials. Considera bo que es pugui comprar patrimoni a preus assequibles, per part de l'Administració General, dintre de qualsevol de les Parròquies del Principat, per poder-hi fer aquestes instal·lacions, que pensa que són molt necessàries, o qualsevol altra instal·lació. Diu que no creu que sigui interès de la Cambra, prescindint de qui hagi sortit la iniciativa, que es vulgui entorpir la compra de patrimoni. Considera que aquesta és una compra a un preu assequible, en una zona on possiblement s'hi poden ubicar habitatges socials, perquè és cèntrica i perquè, amb la possibilitat d'un pas millorat, dona la possibilitat de complir una part del discurs programa del Cap de Govern, i facilitaria el que anteriorment ha manifestat el M.I. Sr. Robert Cassany en la seva constància en acta. Manifesta i reitera que, pel que fa al seu vot i als de la seva Parròquia, estan totalment d'acord en accedir a comprar tot el patrimoni que sigui necessari, a preus assequibles, per l'Administració Central, per fer equipaments dintre la Parròquia que sigui, tant a nivell d'habitatges socials com d'altres instal·lacions d'infraestructura necessàries, no cenyint-se a debatre i a aprovar partides que siguin solament parroquialistes.

El M.I. Sr. Cap de Govern precisa al M.I. Sr. Josep Cases que el Govern té molt present que s'està en un règim parlamentari i afegeix que fins ara el Govern s'ha limitat a comprar el terreny i que els projectes que està elaborant en el seu moment els tindrà el Consell General, el qual deurà seguir també el procediment que té establert.

El M.I. Sr. Josep Cases respon al M.I. Sr. Cap de Govern que l'aplicació normal d'un règim Parlamentari vol que, quan es compra un terreny, la partida es discuteix en el si de la Comissió legislativa. Considera que les Comissions legislatives hi són per a alguna cosa i diu que la seva queixa venia motivada perquè en el si de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social fa molt de temps que s'està debatent el problema dels habitatges socials i el problema de la falta de pisos; s'han discutit diverses solucions, s'està fent un estudi al respecte i en cap moment la Comissió legislativa sabia que es comprava un terreny per a habitatges socials, perquè estava en el Pressupost extraordinari, en cap moment sabia quins mecanismes s'utilitzaria per posar en marxa aquests habitatges, ja que hi ha molts sistemes i que, a part dels habitatges socials, un dels problemes és la falta d'apartaments i pisos per als joves andorrans i per als joves residents que es casen. Afegeix que el tema era molt més important que la simple compra d'un terreny, i que, a partir del moment en què el Govern proposava la compra d'un terreny, creu que la Comissió legislativa de Serveis Públics havia d'informar-ho.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que no està en contra de comprar patrimoni a baix preu, tot i que el baix preu és relatiu, però que no es pot pretendre fer uns habitatges socials en un lloc on no es pugui accedir per mitjans ordinaris. Afegeix que com a President de la Comissió legislativa de Serveis Públics no s'oposa a la compra d'aquest terreny sinó que l'únic que vol és que aquesta Comissió pugui examinar tota la documentació i que ben entès no hi farà

oposició sistemàtica ni caurà en dir no per principi, sinó que vol veure que es compra realment i si el pas és el que ha d'ésser.

El M.I. Sr. Joan Naudi diu que s'adhereix totalment a les constàncies en acta que han fet els MM.II. Srs. Robert Cassany i Ramon Canut.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila manifesta que, seguint les paraules del M.I. Sr. Joan Naudi, el M.I. Sr. Antoni Casal i ell mateix també s'adhereixen a la constància en acta del M.I. Sr. Robert Cassany pel que fa la compra del terreny de La Borda de Sales. Quan al terreny de lloguer de l'O.R.T.A, creu que actualment aquesta està en uns locals coneguts per tots i creu que aquell lloguer és una cosa provisional, i que a tots agradaria que fos de propietat, però per sortir del pas, i perquè l'O.R.T.A. pugui treballar amb facilitat, creu que no s'hauria d'entorpir el seu funcionament. Considera que l'O.R.T.A. hauria d'anar a aquests nous locals i posteriorment, si hi ha la possibilitat, optar que anés a un terreny propietat del Consell General.

El M.I. Sr. Robert Cassany manifesta que està bastant satisfet de veure que, a través de la discussió del pressupost extraordinari, sembla que queda clar que els membres d'aquesta Cambra en gran majoria estan d'acord en què al país hi falten apartaments i en què s'ha de tirar endavant el pla d'habitatges socials o d'habitatges d'adquisició a un preu raonable. Demana l'historial dels locals de l'O.R.T.A., per conèixer com s'ha arribat a aquest lloguer.

El M.I. Sr. Enric Dolsa contesta al M.I. Sr. Climent Palmitjavila que de terrenys públics n'hi han i que troba absurd pagar 100 milions de pessetes per uns locals que no sap com estan per passar un temps transitori.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que vol fer una pregunta als Consellers que avui dia formen la nova majoria d'aquesta Cambra. Recorda que aquests han insistit moltes vegades en què es posés la màxima celeritat en posar en marxa la Ràdio i la Televisió Andorranes i que molts d'ells ho han fet de manera insistent i incisiva, fent preguntes al Govern directament. Considera que el lloguer dels locals és una inversió nacional, i correspon al Consell General la voluntat política de saber si es vol posar en funcionament amb la màxima celeritat la Ràdio i la Televisió i si, en cas afirmatiu, donar-los uns locals dignes en un temps mínim i a un cost raonable. Afegeix que malgrat tot, pensa que, tal com diu el M.I. Sr. Enric Dolsa, es podria adquirir un terreny o agafar-lo del Patrimoni, per construir-hi l'edifici de la Ràdio i la Televisió Andorranes, però que, vistes les Finances Públiques i la necessitat de posar en marxa aquest organisme, creu que és inviable de fer-ho d'aquesta manera. Posa la següent pregunta: es vol o no es vol posar en marxa amb el màxim de celeritat la Ràdio i la Televisió Andorranes? És una adquisició mal feta el comprar un fons de comerç i pagar un lloguer momentani, per fer unes instal·lacions que permetin fer funcionar un organisme tant important per al nostre país?.

El M.I. Sr. Josep Garrallà contesta al M.I. Sr. Miquel Aleix dient que si a moltes de les partides no s'hi fa oposició, no és perquè sigui un problema parroquialista, sinó perquè ja s'han discutit en aquesta Cambra, al seu dia es van aprovar i no hi ha motiu ara per tornar-les a discutir. Afegeix que, per a les dues partides que es discuteixen, el que falta a tots és la informació adequada per poder-se pronunciar i que, quan a la Ràdio i la Televisió sembla que tothom està d'acord en posar-la en marxa tant aviat com es pugui, i que això es faci en uns locals dignes però amb un preu també justificat.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que ell ha estat un dels que s'han manifestat reiteradament en aquesta Cambra per poder tirar endavant la Ràdio i la Televisió, però que considera que és

una obligació per a tots el buscar la màxima rendibilitat de les inversions. Afegeix que es qüestionen aquests locals perquè l'Administració té terrenys i amb els 100 milions de pessetes del traspàs es podria construir un edifici propi i no s'haurien de pagar 500.000 - pessetes de lloguer cada mes. Diu que tothom vol la Ràdio, però que s'ha de buscar que les inversions siguin el més rendibles possible.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics considera que, pel que s'ha dit en anteriors ocasions en aquesta Cambra, hi ha una àmplia majoria que està d'acord en que és important que la Televisió funcioni com més aviat millor, ja que la Ràdio ja funciona en aquest moment. Explica que fou el Sr. Cándid Naudi, llavors Conseller de Turisme i Esports, qui va suggerir la idea d'aquests locals, ja que va tenir coneixement de la possibilitat d'obtenir-los en traspàs i que, consultats uns tècnics adequats, resultava que reunien les condicions necessàries per, en un termini immediat, poder fer funcionar la Televisió. Diu que això es va debatre i segons l'opinió de tots els que van participar en aquesta qüestió semblava que el preu no era exagerat, donaven solució a la rapidesa que es requeria, tenien una ubicació idònia, a l'estar al mig de la vila d'Andorra la Vella, a proximitat de tots els Centres Administratius, de la Casa de la Vall, etc... Afegeix que es pot discutir la qüestió de si s'ha d'anar a locals de lloguer o de propietat, però que hi ha una qüestió de temps material, i li estranya que el M.I. Sr. Enric Dolsa digui que es pot construir un local, perquè és cert que tot es pot fer, però per 100 milions i de pressa no es pot fer una construcció d'aquest tipus, ja que és especial, i en canvi aquest local, a l'ésser inicialment un centre esportiu, era molt fàcilment recuperable per a la finalitat que es demanava. Diu que si es pot construir en terrenys de propietat i es poden fer uns estudis molt més importants, això estarà molt bé, però que és una cosa a dos o tres anys vista com a mínim, i que aquí no es tracta de defensar que es facin coses en terrenys de lloguer, sinó simplement de recuperar una instal.lació existent que estava disponible.

El M.I. Sr. Enric Dolsa considera que amb 100 milions de pessetes i en un terreny propi es poden construir moltes coses. Diu que creu recordar que l'any passat es van comprar uns locals en un edifici anomenat Els Marginets i demana que se'n fa i diu també que fins ara tothom parla del traspàs, però que ningú parla del cost de les obres de remodelació que s'haurà d'afegir al traspàs. Diu que està totalment d'acord en que el tema de la Ràdio Nacional i el tema de la Televisió Andorrana són urgents, i demana si és possible que els estudis de la Televisió Andorrana es facin als locals que l'any passat es van comprar.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell es felicita de que el M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics manifesti que el Sr. Cándid Naudi va proposar aquesta qüestió a Govern i que, encara que malauradament no es trobi aquí, pensa que encara hi ha algunes de les persones aquí presents que defensen la seva política. Lamenta el fet que la Comissió legislativa de Serveis Públics no hagi tingut la suficient informació referent a aquest tema, pensa que s'hagués pogut estudiar més acuradament i sol.licita que per a properes ocasions es pugui tenir la informació referent a qualsevol tema d'aquesta índole, perquè és molt difícil poder pronunciar-se sobre un tema que es desconeix completament. Diu que les Comissions Legislatives hi són per alguna cosa i aquests temes s'haurien de discutir en el si de les Comissions.

El M.I. Sr. Enric Pujal pregunta si, com també ha preguntat el M.I. Sr. Enric Dolsa, els estudis de televisió es podrien fer en els locals adquirits als Marginets.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes considera que les explicacions que ha donat el M.I. Sr. Santamaria sobre l'adquisició dels locals eren bastant clares i diu que tornant a la insinuació que ha fet el M.I. Sr. Josep Mª Rossell, creu que el M.I. Sr. Joan Santamaria quan ha explicat

això i ha fet una mica d'història, no era gens rancuniós envers el M.I. Sr. Càndid Naudi. Diu també que no està d'acord amb el M.I. Sr. Enric Dolsa i que amb 100 milions de pessetes no es pot construir gran cosa.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics comenta la intervenció del M.I. Sr. Josep Mª Rossell dient que creu que les persones s'han de jutjar pels seus fets i que en aquest cas concret, com en molts altres, està convençut que el Sr. Càndid Naudi ha fet les coses perfectament, i no s'ha de barrejar qüestions de tipus polític amb la seva actuació mentre ha estat membre d'aquest Govern, que el M.I. Sr. Cap de Govern ja ho va dir clarament i que pensa que les coses que ha fet bé, que han estat moltes, s'han de reconèixer a ell i a tothom. Respon al M.I. Sr. Enric Dolsa que els locals de Els Marginets tenen unes característiques totalment inadequades per a uns estudis de televisió, ja que segons els tècnics no tenen l'alçada mínima necessària i que la intenció del Govern, en una primera fase, era traslladar-hi arxius que ocupen lloc en indrets més estratègics i més útils per a l'Administració. Considera que el preu al qual es van adquirir era correcte, i es va fer amb l'esperit de comprar Patrimoni en un lloc que és molt cèntric i que, encara que la utilitat definitiva no s'he li hagi trobat, es va creure oportú fer adquisició en qüestió per la seva ubicació i per la seva superfície important. Quan al cost de les obres, diu que el Govern es va limitar a nomenar els seus membres a l'O.R.T.A., igual que ho va fer el Consell General, i que a partir aquí el Govern no ha intervingut més en cap cosa de l'O.R.T.A., motiu pel qual diu que desconeix l'import de les obres o les màquines i aparells que hi hagin d'anar, i que l'únic que ha fet l'Administració és deixar-los-hi l'equip propi per desenrunar i deixar els locals expedits.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que el M.I. Sr. Josep Anton Ribes, o no l'ha sentit bé o no l'ha entès, perquè veu que no interpreta bé les seves paraules. Demana al M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics quins compromisos hi ha actualment a nivell contractual i a nivell de tota l'execució d'aquestes obres tan pel que respecta La Borda de Sales com pel que fa als locals de l'O.R.T.A., si s'han contractat ja algunes persones i com està a nivell jurídic tota aquesta qüestió.

El M.I. Sr. Síndic General constata que el debat s'està fent bastant llarg, que hi ha temes que es repeteixen i que alguns dels termes que s'utilitzen no van en el sentit d'aixecar el nivell del diàleg i arribar a prendre decisions. Prega als Consellers que se centrin estrictament en el tema en qüestió i un cop estigui suficientment debatut, es prenguin les decisions escaients.

El M.I. Sr. Enric Dolsa proposa que el tema dels terrenys de Santa Coloma, com ha dit abans, es passi amb caràcter d'urgència a la Comissió legislativa de Serveis Públics, aquesta el tracti també amb caràcter d'urgència i, si no és al primer, al segon Consell convocat, s'introdueixi dins de l'ordre del dia. Sobre el segon tema diu que per la seva part no donarà l'acord a gastar 100 milions de pessetes en concepte de traspàs d'aquests locals per a l'O.R.T.A.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila diu que ja que el M.I. Sr. Josep Mª Rossell es felicita que es reconegui al Sr. Càndid Naudi la compra d'aquests locals, li estranyaria que aquest s'oposés ara a aquesta la compra d'aquest fons de comerç.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell respon que quan al crèdit extraordinari ja es va pronunciar en el seu moment i que el fet que el Sr. Càndid Naudi efectués una bona gestió i el Govern ho considerés oportú és una cosa, però que el que ell faci només l'incumbeix a ell personalment i evidentment aprovarà el crèdit extraordinari, excepte aquestes dues partides.

El M.I. Sr. Joan Jordi considera que el Consell General no ha fet la seva feina parlamentària, doncs la Comissió legislativa de Serveis Públics no ha examinat el projecte de llei, la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social tampoc i que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. solament l'ha aprovat amb tres vots. Diu que aprovarà la part d'inversions però no aquestes partides del terreny de La Borda de Sales i els locals de l'O.R.T.A.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics diu en relació a la pregunta del M.I. Sr. Josep Mª Rossell que, si interpreta bé la llei, una vegada nomenat el Consell d'Administració de l'O.R.T.A. i si tenen dotació pressupostària, faran el que creuran oportú i donaran els comptes que la llei els demani.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que expressant-se en els mateixos termes que el M.I. Sr. Joan Jordi, personalment aprovaria aquest pressupost, a excepció d'aquestes dues partides. Considera que, inaugurant una nova etapa parlamentària, són les Comissions legislatives les que han d'estudiar sempre les coses i en concret aquestes dues partides, ja que en aquest cas dels locals de l'O.R.T.A., a la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç no se n'ha parlat mai i a la de Serveis Públics tampoc. Afegeix que, encara que el M.I. Sr. Joan Santamaria ha expressat molt bé que de moment només s'ha comprat el terreny pels habitatges socials, pensa que també és un tema que havia d'anar a través de les Comissions. Considera que aquest és l'exercici democràtic del Sistema Parlamentari, i que les Comissions han d'informar de totes les qüestions.

El M.I. Sr. Roc Rossell manifesta que els quatre MM.II. Srs. Consellers de la Parròquia d'Encamp subscriuen totalment la constància en acta que ha fet al començament d'aquesta sessió el M.I. Sr. Josep Cases, amb el ben entès que, quan aquestes dues partides hagin estat examinades per les Comissions respectives, es manifestaran.

El M.I. Sr. Jordi Font diu que, juntament amb el M.I. Sr. Miquel Casal, s'adhereixen totalment a la proposta que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que els MM.II. Srs. Xavier Montané, Josep Mª Rossell i ell mateix s'adhereixen a la proposta d'acord que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que els quatre MM.II. Srs. Consellers d'Escaldes-Engordany s'adhereixen a la constància en acta que ha fet el M.I. Sr. Robert Cassany i manifesten una altra vegada el que s'ha dit a l'inici, que lamenten que es neguin partides d'àmbit nacional com són, segons el discurs programa del M.I. Sr. Cap de Govern, la possibilitat d'adquirir terrenys que promoguin uns habitatges dignes i socials per a les noves parelles que es puguin instal·lar a Andorra o als mateixos andorrans, i que la Ràdio i la Televisió vegi dificultada la seva posta en funcionament pel vot negatiu d'aquesta majoria. Afegeix que els MM.II. Srs. Consellers de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, voten tota la llei del crèdit extraordinari proposada.

El M.I. Sr. Antoni Armengol diu que els Consellers d'Andorra la Vella accepten tota la llei de crèdit extraordinari i que lamenta el fet que no es vulgui comprar aquest terreny de la Borda de Sales i que considera que el dir que no és que no es vulgui comprar, sinó que passarà a les Comissions, és una manera molt diplomàtica de retardar la compra d'aquests terrenys i la política d'habitatges socials.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila diu que tant el M.I. Sr. Antoni Casal com ell mateix donen aprovació global a aquest crèdit extraordinari i que lamenten que es vulgui paraitzar l'arrendament dels locals destinats a l'O.R.T.A.

El M.I. Sr. Enric Dolsa manifesta que no es tracta de fer diplomàcia perquè a la Comissió legislativa de Serveis Públics de diplomàcia no se'n fa, sinó que es fa treball. Repeteix que ha demanat que això es passi a la Comissió legislativa de Serveis Públics, amb caràcter d'urgència, que dins de la Comissió es tractarà amb caràcter d'urgència i es tornarà a remetre al Consell General, i que, tal com a dit el M.I. Sr. Josep Cases i comparteix plenament la seva opinió, les Comissions del Consell General que no han funcionat durant molt temps han de començar a funcionar.

El M.I. Sr. Joan Naudi diu que aprova totalment el crèdit extraordinari presentat pel Govern.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila respon al M.I. Sr. Enric Dolsa que discrepa sobre la Comissió legislativa de Serveis Públics no hagi funcionat i que en tot cas, en tant que President és ell qui l'hauria d'haver fet funcionar més.

El M.I. Sr. Síndic General diu que si no interpreta malament, s'ha arribat a dues propostes clares, una efectuada per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. en el sentit que s'aprovi el crèdit extraordinari en la seva totalitat, i l'altra efectuada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals que, per les manifestacions efectuades, sembla tenir majoria. Demana si volen efectuar votació i, en respondre's afirmativament, sotmet a votació les propostes següents:

1.- S'aprova la totalitat del crèdit extraordinari.

2.- S'aprova el crèdit extraordinari, a excepció de les partides corresponents als locals de l'O.R.T.A. i a l'adquisició del terreny de La Borda de Sales, partides que serien trameses amb caràcter d'urgència a les respectives Comissions Legislatives.

El resultat de la votació és el següent:

Han votat a favor de la proposta Núm. 1 els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel.lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

Han votat a favor de la proposta Núm. 2 els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Josep Mª Armengol, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Albert Pintat i Joan Obiols.

El M.I. Sr. Francesc Grau ha manifestat que aprova la totalitat del crèdit extraordinari, salvat de les dues partides en qüestió respecte a les quals s'absté de pronunciar-se.

A la vista dels resultats, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada amb quinze vots a favor la proposta Núm. 2. Seguidament suspèn la sessió. Són dos quarts i mig de dotze.

A les dotze es reprèn la sessió.

2.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, relativa al transport de mercaderies, (Reg. Núm. 527-A).

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la pregunta (aquesta pregunta fou publicada per Edicte de data 27 de desembre de 1990).

El M.I. Sr. Josep Cases demana que quedi clar que, seguint l'article 81 del Reglament del Consell General en relació al torn de respostes i rèpliques, les respostes es fan pregunta

a pregunta, per evitar el que va passar amb unes preguntes sobre sanitat que foren replicades pel M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social totes seguides. Considera que cada pregunta és diferent, cada pregunta mereix una resposta i a cada pregunta pot haver-hi un torn de rèplica.

El M.I. Sr. Cap de Govern creu que hi ha unes preguntes formulades al Govern i que el Govern les ha de contestar de la manera que li sembli, ja que és un torn de paraula que té el Govern i el Reglament diu que no es pot interrompre i que després, evidentment, en el moment del debat es poden debatre pregunta per pregunta.

El M.I. Sr. Josep Cases considera que el Govern no les pot contestar com li sembli sinó que les ha de contestar seguint el Reglament del M.I. Consell General, articles 81 i 82, apartats 1, 2 i 3.

El M.I. Sr. Cap de Govern repeteix que és un torn de paraula i el Govern quan té la paraula pot fer-ne l'ús que li sembli, i que no veu cap inconvenient en què després es reprenguin les preguntes i en el debat s'analitzin una a una.

El M.I. Sr. Josep Cases insisteix en què creu que el Govern ha de contestar pregunta per pregunta i, a cada pregunta, segons el Reglament del Consell General, els Consellers tenen el dret d'intervenir.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que no és la primera vegada que es comenta el Reglament del Consell General, i que el Govern no té cap inconvenient en contestar les preguntes o debatre-les després de la manera que li sembli adient, però si el M.I. Sr. Josep Cases vol filar tan fi amb el Reglament ha d'entendre que, després de la lectura que acaba de fer el Sr. Secretari, aquest parla d'una pregunta i per tant el Govern té tot el dret de contestar-la tota, ja que el que han presentat és una pregunta que té tres apartats, i a partir d'aquí interpreta que vol que es contesti apartat per apartat, però que ha posat una pregunta i no tres.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que està d'acord en què el Govern contesti tota la pregunta i no per apartats, però que l'experiència de l'última vegada que es van passar preguntes sobre Sanitat i Benestar Social, de les tres preguntes diferents es van contestar totes de cop i no voldria que passés novament el mateix.

El M.I. Sr. Josep Garrallà considera que cal seguir l'ordre del dia i que el Govern ha de contestar totalment a cada pregunta i després ja hi hauran les respostes.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria respon a la pregunta en els següents termes:

“En efecte, cada dia són més nombrosos els vehicles que amb matrícula estrangera es dediquen al transport per carretera, tant de mercaderies com de passatgers, dins el territori andorrà.

En primer lloc, fem esment, que l'Agrupació de Transportistes i Carburants fa anys que venia denunciant una competència que es pot considerar de deslleial envers els transportistes andorrans. Deslleial per diversos motius:

- Els transportistes andorrans no gaudeixen de les mateixes condicions de reciprocitat que els estrangers.

- La peculiaritat del creixement econòmic d'Andorra i el seu caràcter marcadament importador de mercaderies, ha provocat un notable increment del transport internacional, especialment amb vehicles lleugers que efectuen el repartiment de mercaderies, amb el consegüent perjudici per a les empreses del Principat.

Referent a les condicions de reciprocitat, l'Administració Andorrana no exigia cap tipus de documentació ni autorització específica als transportistes estrangers per efectuar transport internacional amb destinació a Andorra. En canvi, l'Administració Francesa exigeix per al transport de mercaderies una autorització prèvia, a tots els transportistes andorrans amb destinació a França, que normalment és valable per a una sèrie de viatges determinats i renovable posteriorment. Per altra part, els transportistes andorrans estan sotmesos a la taxa denominada "taxe à l'essieu" i el que és més greu, de forma general no poden traspasar la denominada zona curta (Agen, Sète).

Referent al transport de viatgers, les condicions per obtenir les autoritzacions, que lliura l'Administració Francesa varien, segons es tracti de serveis discrecionals pròpiament dits o de llençadera.

L'Administració Espanyola, en canvi, únicament exigeix als transportistes andorrans que disposin de la pertinent autorització per efectuar transport internacional. Habitualment aquesta autorització té una validesa d'un any.

Seguidament passo a contestar les preguntes que han estat formulades pels MM.II. Srs. Consellers Generals:

Pensa el Govern adoptar alguna mesura per a pal·liar o resoldre definitivament aquesta situació?

Atesa la situació, descrita anteriorment, de l'estat actual del transport envers Andorra i després de nombrosos contactes mantinguts amb l'Associació de Transportistes i Carburants -que per altra part havia ja demanat a l'anterior Govern, que prengué mesures al respecte, i pel que es constata, no va fer absolutament res- el Govern ha cregut convenient prendre les disposicions adequades.

D'acord amb l'ordinació IX de 6 de juny de 1952 (que per altra part no havia estat mai aplicada) el Govern va promulgar en data 28 de novembre de 1990, un Decret relatiu a condicions d'execució del transport internacional de mercaderies per carretera, en el qual es limita el nombre de recollides a l'origen o lliuraments a destinació, quan el nombre de consignataris sigui superior a tres.

Posteriorment, a demanda de l'Administració Espanyola, considerant el que disposa l'article 6 del Decret mencionat i la disposició d'Espanya d'afavorir les relacions de transport entre els dos països i facilitar la relació jurídica en què aquesta es relaciona, el Govern va promulgar en data 14 de febrer de l'any en curs, un Decret específic relatiu a condicions d'execució de transport internacional de mercaderies per carretera amb Espanya, en virtut del qual els transportistes espanyols, a l'igual que els andorrans estan obligats per anar a Espanya, han d'estar en possessió de la pertinent autorització lliurada pel Govern d'Andorra. Aquesta autorització l'expedeix el Departament d'Indústria i Transports o els serveis de la Duana Andorrana de Sant Julià de Lòria.

Per altra part, aquest últim Decret manté la prohibició d'efectuar el repartiment de mercaderies quan el nombre de consignataris és superior a tres, a tots els transportistes

espanyols que no efectuaven aquest tipus de transport de forma habitual abans del dia u de gener de 1991.

Amb aquestes mesures, el Govern ha estat sensible a la demanda dels transportistes i creiem que amb les disposicions adoptades, es dona la màxima protecció possible als nostres transportistes per afavorir l'exercici de la seva professió, salvaguardant alhora la circulació dels nostres vehicles als territoris dels estats veïns.

Té el Govern algun control sobre les activitats que porten a terme els transportistes estrangers dins d'Andorra?

Els mitjans que disposa el Govern per al control de les activitats dels transportistes estrangers dins d'Andorra són: l'inspector de transport públic adscrit al Departament d'Indústria i Transports i, en les activitats específiques mencionades en el Decret de 28 de novembre, el Servei de Duana Andorrana.

S'ha plantejat aquest tema concret en el si de la Comissió Tripartida pel seguiment de l'acord comercial amb la C.E.E.?

Imagino que els Consellers Generals autors de la pregunta fan referència al Comitè Mixt establert en l'Acord Comercial Andorra C.E.E., que és bilateral i no pas tripartit.

En tot cas, podem dir que en el decurs d'una reunió preparatòria del Comitè Mixt, que tingué lloc a Bruxelles el dia 29 d'octubre del 1990, el Conseller de Finances, Comerç i Indústria va plantejar a la delegació de la Comissió de les Comunitats Europees els problemes que pateixen els transportistes de mercaderies andorrans per a circular pel territori francès.

Els representants de la Comunitat Europea van indicar que si no fos possible arribar a solventar el problema amb França es podria estudiar la qüestió, posteriorment, a nivell comunitari.”

Afegeix que constata que durant la legislatura anterior no s'havia adoptat cap mesura per atendre les peticions dels transportistes.

El M.I. Sr. Albert Pintat diu que no té cap mena de reserva ni vergonya de dir que durant la Legislatura anterior hi va haver una gran unanimitat entre la Cambra legislativa i el Govern per fixar com a primera i única prioritat fer un bon conveni comercial amb la C.E.E., ja que ell sap, perquè ha tingut accés als documents, que hi havia un greu i molt real perill que la declaració fos unilateral i que ens imposessin un tracte concret. Afegeix que gràcies al saber fer d'aquella Legislatura, s'ha tingut un bon Conveni Comercial contractual, mentre que l'oposició, que respecta perfectament, intentava situar el debat en el què i el qui, tota una sèrie de posicions molt respectables, però en les que no varen entrar, sinó que les van respectar, van callar i van treballar.

El M.I. Sr. Jordi Mas, en relació amb el darrer apartat d'aquesta pregunta diu que en el moment en què es van començar a negociar els acords amb la C.E.E. es va demanar que s'inclogués el tema del transport, però no es va poder incloure perquè la Comissió de la C.E.E. no tenia mandat específic per a aquesta qüestió i llavors es va creure convenient que això es fes a través d'aquesta Comissió Tripartida. Diu que les dues primeres preguntes han estat contestades amb la publicació d'aquests dos decrets el primer dels quals determina mitjançant l'article primer que els transportistes estrangers no podran efectuar la recollida a l'origen o el lliurement a destinació, quan el nombre de consignataris sigui superior a tres i, en canvi, el

segon decret anul·la l'article primer 1 i 2 del decret anterior per als transportistes Espanyols que venien efectuant de forma habitual aquesta recollida d'origen i lliurament a destinació a més de 3 consignataris abans del primer de gener del 1991. Considera que, en lloc, de clarificar el tema, s'ha complicat una mica més. Diu que té entès que el decret del 28 de novembre va ser aprovat pel Govern a conseqüència d'una denúncia d'una empresa francesa que distribueix a Andorra, que també té entès que hi ha empreses de transport Andorranes que treballen a França sense cap autorització i amb una certa tolerància per part de les autoritats franceses, i que li consta que en la data en què es va publicar aquest decret es trobava sobre la taula del Ministeri de Transports Francès un document en el qual es regulava el transport per als andorrans dins del territori francès, on pràcticament s'obria als transportistes andorrans tot el territori de França. Demana si és cert que a causa d'aquest decret és van esguerrar els avantatges d'aquest conveni.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria explica que l'origen d'aquesta actuació, com ja es diu en l'exposat, són unes queixes formals del gremi dels transportistes andorrans en relació a la greu concurrència deslleial que estava fent una empresa francesa, contrària a tota reciprocitat per al servei de paqueteria. El Govern va creure convenient defensar els transportistes andorrans i demanar alhora a l'Administració Francesa, en aquest cas als Serveis dels Coprínceps, que solventés la situació. Diu que no és cert que hi hagi aquesta tolerància a França, doncs diferents transportistes andorrans que estan actuant han hagut de fer societats de dret francès "Société anonyme de responsabilité limitée" o funcionen en base a corresponsals o altres situacions jurídiques i que la tolerància i el bon acolliment als transportistes andorrans en aquest cas és a Espanya. Diu que si el tema estava al Ministeri de Transports no era per cap iniciativa altra que no fos del Govern Andorrà i concretament d'una entrevista que havien tingut el M.I. Sr. Cap de Govern i ell mateix amb els Serveis del Copríncep a principis d'octubre a París; afegeix que el decret no ha esguerrat res i que recents informacions dels Serveis del Copríncep confirmen que si solució hi pot haver mitjançant el Ministeri de Transport, aquesta es trobarà, però evidentment s'haurà de trobar a París, perquè s'ha demostrat que el bloqueig en aquest tema era més al sud.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que les seves fonts són fidedignes i diuen que difícilment es podrà tornar a aconseguir una negociació dintre del Ministeri de Transport Francès, pel fet que els Sindicats de Transports Francesos han pres part interessada dins de l'afer. Diu que a més de constatar el fet que en aquest segon decret es manifesta una discriminació que ve originada per aquests acords entre els transportistes espanyols i francesos, en cap moment s'especifica la contrapartida que els transportistes andorrans gaudeixen dintre el territori espanyol. No veu perquè s'ha trencat la tradicional paritat entre els dos estats veïns en qüestió de convenis de transport, perquè es marca una discriminació important amb els francesos i pregunta si el Govern ha tingut en compte els criteris de reciprocitat en el moment de fer aquest conveni.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria respon que evidentment els han tingut en compte i que precisament, com que la reciprocitat s'ha d'aplicar sobre bases paritàries, entenen que si Espanya està tractant d'una manera especialment favorable als transportistes andorrans, el que no podia fer Andorra era tractar-los diferentment. Diu que pel que fa als transportistes francesos no hi ha cap discriminació, sinó que al contrari, Andorra pateix una greu discriminació des de fa molt temps i que a Andorra, atès que s'ha prohibit únicament el servei de missatgeria o paqueteria, els demés camions francesos entren lliurement.

El M.I. Sr. Jordi Mas pregunta al M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria si en el seu recent viatge a París ha tractat o ha parlat d'aquest tema i quina és la via possible que plantejarà el Govern per a la solució d'aquest problema.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que ha estat recentment a París per altres qüestions que afectaven a la Conselleria, concretament un problema d'assegurances, però que també va parlar de la qüestió dels transports amb els Serveis de S.E. el Copríncep Francès. Afegeix que de moment no li pot dir què farà el Govern perquè encara no ha pogut informar-lo, però que suposa que el Govern prendrà unes disposicions i n'informarà en el seu moment a la Comissió legislativa. Repeteix que el Secretariat del Copríncep Francès a París confirma la bona disposició per trobar una solució, al marge de qüestions sindicals a les quals ha fet referència.

El M.I. Sr. Jordi Mas agraeix al M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria que hagi respost a totes les preguntes.

No havent-hi cap més intervenció, es passa al següent punt de l'ordre del dia.

3.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, referent al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, (Reg. Núm. 534-A).

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la pregunta (aquesta pregunta ha estat publicada per Edicte de data 28 de desembre de 1990).

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics respon a la pregunta en els termes següents:

“Amb excepció dels MM.II. Srs. Enric Dolsa i Enric Pujal, la resta de Consellers que signen la pregunta adreçada al Govern, eren presents en aquesta Il.lustre Cambra la legislatura anterior i estan perfectament al corrent de les vicissituds que varen provocar el retard, causant gran part dels problemes que hem patit i estem patint, a fi de concloure el necessari desenvolupament de la xarxa de telecomunicacions d'Andorra.

No vull fatigar a VV.MM.II. Sries. amb la lectura de l'informe sobre la contractació del sistema de commutació digital de la xarxa pública de telecomunicacions d'Andorra que poso a la vostra disposició, però sí que vull fer referència a les actes del Consell d'Administració de l'S.T.A. dels dies que mencionaré a continuació i que diuen el següent:

1. ACORD DE DATA 11 DE GENER DE 1985

“Prossegueix el Sr. Director comentant àmpliament uns quadres estadístics comparatius dels anys 1978 a 1983 referents a l'evolució i creixement de l'S.T.A., i recalca la necessitat urgent de procedir a l'ampliació de la capacitat de les centrals de l'S.T.A. amb sistema de commutació electrònica”.

2. ACORD DE DATA 22 D'ABRIL DE 1985

“Finalment i a proposta del Sr. Director, vist el plaç d'entrega de 15 a 18 mesos previst per a l'ampliació de les centrals amb el sistema de commutació electrònica, vist també el notable increment de línies noves enregistrat d'ençà el mes de gener que provocaran ineluctablement una saturació de la central d'Andorra la Vella aquí a finals d'any,

s'acorda encomanar ofertes per a la instal·lació de 1.000 línies suplementàries amb el sistema de commutació convencional Pentaconta 1000”.

3. ACORD DE DATA 13 D'AGOST DE 1985

“Finalment i referent a l'ampliació de les centrals amb sistema de commutació electrònica, el Sr. President encomana al Sr. Director vulgui fer una prospecció de proveïdors tenint en compte inclusiu la possibilitat de contactar d'altres empreses ubicades més enllà de França i Espanya”.

4. ACORD DE DATA 19 D'ABRIL DE 1986

“Finalment el Sr. Pla informa que el proper dia 6 de maig dimarts a les 10 hores del matí tindrà lloc la presentació del sistema de central electrònica 1240 a càrrec dels representants de l'empresa S.E.S.A. de Madrid”.

5. ACORD DE DATA 3 DE JULIOL DE 1986

“...Pel que fa a la compra de centrals electròniques, donat que no sembla possible la fixació prèvia d'un pressupost i que els materials són de tecnologia molt avançada, el Sr. Director proposa que la contractació es faci pel procediment de CONCURS.

Els documents que constitueixen l'expedient serien:

- 1.- Llei de contractació pública de data 30.12.85.
- 2.- Plec de clàusules administratives particulars que es sotmetrà el més promptament possible a la consideració d'aquest Consell d'Administració.
- 3.- Plec de condicions tècniques recollides en l'estudi intitulat “Estudi per la implantació d'un sistema de commutació digital per la xarxa pública del Principat d'Andorra” i que obra ja en poder dels membres d'aquest Consell d'Administració.

Aquest Consell d'Administració encomana al Sr. Director vulgui sotmetre la mencionada proposta a l'assessorament de l'Interventor General de la Casa de la Vall, Sr. Albert Rovira i en el cas que aquest últim doni la seva conformitat es considerarà aprovat el procediment de concurs amb els tres documents que el constitueixen”.

6. ACORD DE DATA 10 DE FEBRER DE 1987

“Seguidament el Sr. Director adjunta i comenta el “Plec de Condicions Tècniques” i el “Plec de Clàusules Administratives Particulars” per a la implantació del sistema de commutació digital per la xarxa pública del Principat d'Andorra i insisteix en la URGENCIA de procedir a la contractació de les noves centrals per tal de poder fer front per a finals de 1988 tant a la nova demanda com a la millora de la qualitat de servei”.

7. ACORD DE DATA 30 D'OCTUBRE DE 1987

“Acte seguit es debat novament sobre la necessitat urgent de procedir a la contractació de les noves centrals digitals car l'elevat grau de saturació està causant una forta degradació de la qualitat del servei que va fins al bloqueig total del tràfic i impedeix donar satisfacció a la nova demanda considerant-se fins i tot necessari ampliar immediatament el sistema convencional per millorar la situació actual i futura.

El Consell d'Administració conscient d'aquest problema faculta al Sr. Director perquè procedeixi amb caràcter urgent a la contractació dels equips necessaris amb el sistema convencional Pentaconta 1000".

8. ACORD DE DATA 15 D'ABRIL DE 1988

"Finalment s'aprova el "Plec de Condicions" pel concurs públic internacional pel subministrament i la instal·lació del sistema de commutació digital de la xarxa pública de telecomunicacions del Principat d'Andorra i s'acorda elevar-lo a l'alta consideració del M.I. Govern per a la seva aprovació, si s'escau".

Aquestes actes es varen anar ratificant en diferents acords de govern que diuen el següent:

13 DE MAIG DE 1987

S'aprova la proposta de la Conselleria d'encarregar a DETEL INGENIERS S.A., la realització d'un pla de creixement i renovació de la planta telefònica andorrana. El cost total de l'estudi és de 3.500.000.- pta. de les quals el 55% correspon a la 1a Fase. Aquest estudi s'encarrega per Fases, és a dir, que no es farà la segona fins que no sigui rebuda i analitzada la primera.

04 DE NOVEMBRE DE 1987

D'acord amb l'informe de la Conselleria s'aprova la proposta d'encarregar a DETEL, la redacció del pla de creixement i renovació de la xarxa del Servei Telefònic.

20 D'ABRIL DE 1988

S'aproven els projectes que es relacionen a continuació i s'acorda publicar els Edictes convocant els concursos-subhasta corresponents i subministrament i col·locació del sistema de commutació digital a la xarxa de telecomunicacions.

13 DE JULIOL DE 1988

Es dóna lectura a la nota Núm. 407 de la Conselleria sobre les ofertes rebudes pel subministrament i instal·lació del sistema de commutació digital a la xarxa de telèfons. D'acord amb la referida nota s'acorda nomenar com a tècnics per analitzar les ofertes rebudes al Sr. Gallego de l'empresa DETEL i al Sr. Giron.

26 D'OCTUBRE DE 1988

La M.I. Sra. Consellera lliura la nota Núm. 541 la proposta de l'S.T.A. relativa a la designació d'un tècnic per informar i analitzar les ofertes de commutació digital. S'encarrega al Consell d'Administració de l'S.T.A., que estudiï aquest tema.

28 DE DESEMBRE DE 1988

Es dóna lectura a la nota Núm. 609 sobre els informes lliurats pels experts en relació amb el subministrament i instal·lació del sistema digital a la xarxa de l'S.T.A. S'accepta la proposta de fer elaborar al Director de l'S.T.A., unes notes sobre el procediment per demanar més precisions sobre algunes de les ofertes rebudes.

22 DE FEBRER DE 1989

S'aprova la proposta d'abonar al Sr. Antoni Giron ARES la quantitat de 576.000.- pta. en concepte d'honoraris per la redacció de l'informe sobre les ofertes presentades al

concurs pel subministrament i instal·lació del sistema digital a la xarxa de Telecomunicacions.

01 DE MARÇ DE 1989

D'acord amb l'informe de la Conselleria s'aprova la proposta del Consell d'Administració de l'S.T.A. d'adjudicar provisionalment el sistema de commutació digital a les centrals autònomes de la xarxa pública de comunicacions del Principat d'Andorra a l'empresa ALCATEL-SESA per un import net de 661.782.000.- pta., quedant supeditat al complet acord sobre els termes del contracte a la seva formalització i signatura.

26 D'ABRIL DE 1989

S'aprova la proposta de publicar els següents Edictes presentats pel Consell d'Administració de l'S.T.A.:

- Nou sistema d'informatització.

17 DE MAIG DE 1989

D'acord amb la petició del Consell d'Administració de l'S.T.A. de data 25 d'abril de 1989, s'autoritza la signatura del contracte amb ALCATEL-SESA pel subministrament i instal·lació dels sistemes de commutació digital a la xarxa pública de telecomunicacions d'Andorra, amb modificacions demanades per la Intervenció General. També s'aprova la proposta de publicar l'Edicte presentat pel Consell d'Administració, pel Nou Sistema d'informatització de l'S.T.A.

Tanmateix quan els citats Consellers Generals demanen "si creu el M.I. Govern que és normal el què succeeix actualment i des de fa mesos a STA, i quant temps hauran de patir els usuaris aquest desastrós servei", s'ha de precisar que no fa mesos sinó anys que existeix aquesta situació. Vull puntualitzar que, a partir d'aquí i pel que fa als aspectes tècnics, em limitaré a trametre el contingut de les explicacions tècniques que m'ha adreçat el Sr. Ramon PLA, Director de l'S.T.A. des de fa deu anys i la capacitat i qualificació del qual, ningú, fins a la data, ha posat en dubte, gaudint endemés de la plena confiança d'aquest govern. Preciso doncs, que en l'exercici pressupostari 1985 -com ho evidencia la intervenció del Conseller de Serveis Públics, Sr. Pere VILA, a la sessió del Consell General del 29 de novembre de 1985, l'S.T.A. ja havia previst efectuar les primeres inversions en centrals digitals. D'altra banda, com hem pogut constatar anteriorment, reiterades vegades el Consell d'Administració de l'S.T.A. havia manifestat la urgent necessitat de contractar noves centrals digitals i, l'any 1987, el mateix Consell d'Administració mencionava un elevat grau de saturació que causava el bloqueig total del servei i impedia donar bona acollida a les demandes de nous abonats.

Seria absurd negar que hi ha hagut i existeixen encara problemes però això és inevitable degut a què,

1r. Qualsevol operació de canvi radical de tecnologia planteja greus dificultats, car cal compaginar el servei quotidià amb els treballs.

2a. El fet de treballar amb una celeritat poc usual a fi de resoldre el més ràpidament possible una situació de saturació, no minva les deficiències que presenta la central pentaconta de trànsit nacional i internacional d'Andorra en greu estat d'envelliment i

que haurà de continuar funcionant mentre duri el procés de mutació dels abonats a la nova central digital.

3a. L'incompliment per part del subministrador de la nova central digital de posar tots els recursos necessaris per a la realització del projecte en els terminis fixats, ha merescut ja mesures penalitzadores previstes en el contracte, que recordem que aquest govern no va establir.

Pel que fa a la segona pregunta sobre "les mesures urgents que pensa adoptar el govern per a resoldre els problemes i per a acabar d'una vegada amb aquesta vergonya nacional", cal dir en primer lloc que sembla molt exagerat el terme de vergonya nacional i després del que s'ha dit fins ara, cadascú que jutgi.

Quant a la situació actual s'ha de dir que ara es troben en funcionament 12.000 línies de tecnologia digital que corresponen a les centrals d'Andorra la Vella, La Massana, Ransol, Sant Julià de Lòria, Encamp i Pas de la Casa.

A Andorra la Vella més concretament ja s'han traslladat a la nova central digital els números que comencen per 20, 21 i 22, el que ha permès fer més fluït el tràfic a través de la central Pentaconta de trànsit.

També s'ha obert una ruta vers Espanya des de la central digital d'Andorra, mitjançant un ràdio d'enllaç digital, recordant però que el tràfic internacional cap a França i altres països es segueix efectuant a través d'una vella central Pentaconta, per la qual cosa l'acabament definitiu de tota operació no esdevindrà fins a primers d'abril de 1992. Durant l'any 1991 s'inaugurarà un ràdio d'enllaç digital amb França, es traslladaran 6.000 línies més a la central digital d'Andorra, s'ampliaran les centrals de Sant Julià de Lòria i La Massana, i es crearà una nova central digital a Ordino.

Quant a la demanda de saber si "el Govern pensa demanar a algú comptes del que està passant".

Segons hem pogut sentir anteriorment, el complex procés de digitalització de tota la xarxa de telecomunicacions d'Andorra s'està desenvolupant, segons opinió dels tècnics consultats, tant nacionals com estrangers, de forma acceptable, vistes les circumstàncies precedents. Llevat de les sancions previstes en el contracte amb el subministrador dels equips, per la resta el Govern no creu convenient adoptar cap més mesura i a l'ensens vol informar a VV.MM.II. Sries. que ha fet arribar a la direcció i personal de l'S.T.A. el seu suport i encoratjament a fi de que continuïn desplegant el mateix entusiasme en la difícil tasca que estan duent a terme i que és de cabdal importància per Andorra."

El M.I. Sr. Jordi Mas considera que el M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics ha demostrat una habilitat perfecta per desviar la primera qüestió, ja que s'ha de reconèixer que ha fet un exposat inclús massa llarg pel que feia la qüestió, eludint sempre el fons del tema. Diu que el fet de voler parlar de la contractació de l'empresa pel canvi a central digital no interfereix en el funcionament en el servei de l'S.T.A. i que segons es desprèn de les paraules del M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics, l'any 85 no hi havia hagut cap problema i en canvi al 90 hi ha molts problemes. Diu que pel fet del canvi de central, evidentment s'havien de produir certs problemes, però només s'ha contestat una part, i que l'incompliment per part de l'adjudicària pot tenir incidència en una part dels problemes, però l'altra cosa és la falta d'orientació i de planificació en el moment de fer el canvi que s'ha produït.

El M.I. Sr. Josep Garrallà recorda que segons ha certificat el M.I. Sr. Conseller i ahir el Sr. Ramon Pla també, la central digital de La Massana està totalment acabada i continua sense funcionar i creu que ara, atès que hi ha problemes tècnics greus, no es tracta de donar historials, de dir què es va fer o deixar de fer, de si el Consell d'Administració va prendre la decisió i de si el Govern la va ratificar o no la va ratificar, sinó que es tracta de què es treballi i les commutacions es facin correctament.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics diu que constata que no han captat l'abast del que ha dit, ja que és evident que els problemes no són administratius, sinó que per culpa dels problemes administratius es va procedir al canvi de central massa tard, amb el qual la saturació de les centrals velles era pràcticament total, ja que el problema és de fa dies. Diu que ha volgut llegir aquestes actes del Consell d'Administració i del Govern per donar una idea de la llarga gestació que es va produir abans de portar a terme aquest canvi de centrals i que també ha dit en un moment de la intervenció que mentre no estigui conclòs el canvi en qüestió, haurien de conviure les centrals noves amb les centrals velles, i això causa el 90% dels problemes avui existents. Explica que en aquest moment el màxim volum de deficiències és de l'ordre d'un 10 a un 12% i que la majoria de vegades solament tornant a agafar línia està resolt el tema, i que es va millorant el sistema, mentre no estigui acabat el canvi. Afegeix que en les trucades internacionals amb França és on hi ha més dificultats i també al que darrerament hi ha hagut uns problemes greus a nivell de l'Estat Espanyol, que s'han millorat molt amb aquest nou enllaç digital, però que no eren imputables a Andorra. Diu que no vol donar culpes a ningú i que el procés va ser el que és, i considera que en les circumstàncies actuals no es pot fer millor del que es fa, remarcant que la dedicació del personal de l'S.T.A. ha estat total i han fet el que ha estat necessari, tot i que efectivament hi ha un tipus d'avaries que no poden resoldre ells, perquè són qüestió del subministrador que ha tingut algunes mancances que ja s'han dit, però que ara el sistema funciona d'una forma força acceptable.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que comparteix plenament amb el M.I. Sr. Joan Santamaria que la terminologia de la carta que ell mateix va firmar, en el seu punt 2-2, és dura i segurament està fora de lloc i per això assumeix la seva part de culpa, però que de totes formes, creu que hi ha hagut problemes tècnics importants, que segurament haurien estat els mateixos si s'hagués muntat al 90, al 91 o al 85. Veu una greu manca d'informació a l'usuari i diu que d'això se n'ha queixat personalment, sobretot al Govern i, com es pot comprovar amb data 23 de Gener de 1991, en una Comissió legislativa de Serveis Públics en l'ordre del dia de la qual hi havia el tema de l'anàlisi del projecte de pressupost, i el Sr. Ramon Pla va reconèixer davant la Comissió que realment hi havia hagut una manca d'informació important envers l'usuari. Diu que si s'han queixat és perquè a la parròquia d'Ordino en aquell moment hi havia un servei totalment deficient i que hi havia una manca d'informació important.

El M.I. Sr. Jordi Mas precisa que els problemes es produeixen amb la nova central i no amb la vella, i diu que el retard en la decisió no creu que justifiqui les faltes que pugui originar aquesta nova instal·lació de central, tot i que no vol imputar totes aquestes faltes al servei de l'S.T.A., perquè hi ha faltes imputables a l'empresa adjudicatòria per incompliment de contracte.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que el M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics ha donat tota la culpa del mal funcionament a les centrals digitals i al canvi de les centrals, però creu que no és totalment així, doncs a la parròquia de La Massana hi van haver molts problemes amb les línies. Afegeix que no posa en dubte la capacitat del Sr. Pla i del seu personal.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics celebra que el M.I. Sr. Enric Dolsa hagi fet aquestes manifestacions que porten el debat una mica més al lloc que no hauria d'haver deixat mai. Està d'acord què, malgrat hi va haver informació, no n'hi va haver prou i potser encara ara és insuficient, i diu que a la pròxima sessió del Consell d'Administració incidirà sobre aquest tema i recollirà aquest suggeriment que troba molt correcte. Diu que d'altra banda invita al M.I. Sr. Enric Dolsa a què, com a President de la Comissió legislativa de Serveis Públics, tantes vegades com sigui necessari convoqui al Sr. Ramon Pla i el faci informar de l'estat del moment del canvi de centrals i dels possibles problemes que es puguin plantejar. Afegeix que la seva intenció, i la de tots, és que al més aviat possible els telèfons d'Andorra vagin el millor possible i siguin dels més moderns d'Europa i diu, com a comentari annex, que amb motiu dels Jocs Olímpics i l'Exposició Universal del 92 s'instal·laran a Barcelona, Madrid i Sevilla varies centrals exactament iguals a la d'Andorra. Diu que el Director General de l'empresa subministradora va manifestar que al ser una tecnologia de punta encara hi han alguns problemes que ells mateixos no arriben a dominar suficientment, però que vol que quedi ben entès que es van prendre moltes precaucions abans de decidir donar aquest contracte a l'empresa en qüestió, hi van haver una sèrie de tècnics anomenats per l'UIT, etc..., precisament perquè era un contracte molt important i l'interès de les autoritats del moment suposa que era l'assegurar-se al màxim de la bona qualitat del que s'anava a fer. Quant al que ha dit el M.I. Sr. Josep Garrallà diu que també té part de raó, doncs les línies són molt importants, ja que en aquestes noves centrals qualsevol petita deficiència d'una línia provoca una mena de disjunció, cosa que no succeeix amb les centrals velles, doncs la tecnologia vella té més tolerància a la imperfecció de les línies, i la tecnologia nova és molt més estricta, i per això prendrà el màxim interès i la màxima celeritat per mirar de resoldre els temes de línies i també en el pròxim Consell d'Administració farà avinent al Director de l'S.T.A. la inquietud del M.I. Sr. Josep Garrallà que troba justificada.

El M.I. Sr. Enric Dolsa agraeix les paraules del M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics i pregunta si, ja que de les explicacions del Sr. Ramon Pla semblava que l'empresa subministradora havia incomplert el contracte, quines sancions ha imposat el Govern o STA al proveïdor d'aquestes centrals.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics respon que ara no té documents a mà, però que hi ha unes quantitats importants de diners bloquejats i que la prioritat ha estat intentar que aquesta gent acabessin la feina, ja que en aquests tipus de treballs quan s'ha començat amb algú s'ha d'acabar perquè canviar és molt complicat, tot i que es va estudiar però segons parer dels tècnics, per a l'execució d'uns treballs d'aquest ordre, el més prudent i el més raonable és intentar acabar amb qui s'ha començat. Diu que semblaria que la qualitat de la instal·lació és bona i que és més aviat un problema relacionat amb la part informàtica que gestiona la central, i que per la seva part ha insistit prop del Sr. Ramon Pla de què mantingui una posició ferma, motivant la reunió amb el Director de l'empresa. Afegeix que quan aquest senyor va venir ja no hi havia tants problemes, però que estaven realment inquiets perquè hi va haver uns moments en què la cosa va ser greu, encara que avui ja no ho és, tot i que hi ha unes mancances que potser tenen una explicació més raonable que les avaries d'aquells dies.

El M.I. Sr. Josep Cases explica que va assistir a la reunió de la Comissió legislativa a la qual hi havia el Sr. Ramon Pla on va introduir el tema dels problemes amb els telèfons. Diu que aquest va reconèixer que havia faltat informació a la gent i que una de les propostes que se li va fer és que en el moment en què enviaven el rebut del mes a tots els abonats, es podia haver enviat una nota informativa explicant el que passava a les centrals de telèfons. Diu que

una altra cosa que va reconèixer el Sr. Ramon Pla és que la central no estava perfeccionada, i va parlar d'unes quantitats molt importants de diners retingudes per part de l'S.T.A., i demana si això s'ha pagat.

El M.I. Sr. Enric Pujal recorda que l'apartat 2-1 de la pregunta demana quan temps hauran de patir els usuaris aquest desastrós servei i pregunta quan acabaran aquests obres i quan es recuperarà un servei normal, ja que perfecte tothom sap que no pot ser.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics repeteix que, com ha dit abans, en principi l'acabament total de les obres és al mes d'abril del 92, però pensa que cap al mes d'agost del 91 es podrà dir que el servei és correcte i que a partir de la instal·lació del ràdio-enllaç amb França millorarà sensiblement la qüestió.

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que li preocupa aquesta provisionalitat de la data d'acabament ja que també ha dit que l'empresa que està realitzant aquests treballs no compleix els terminis previstos.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics creu que aquestes dates es respectaran perfectament, ja que actualment el ritme és correcte, tot i que el retard ja hi és, i el retard no es recuperarà. Diu que evidentment hi pot haver sempre una desgràcia imprevista, però que segons les informacions que té, els terminis que va anunciar el Sr. Ramon Pla s'han respectat puntualment, cosa que li fa pensar que la resta també es respectarà, ja que a hores d'ara la situació està controlada.

En aquests moments el M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics és informat de què ha esdevingut un accident greu en un edifici del Pas de la Casa, i s'absenta per informar-se degudament del tema.

En no formular-se cap més pregunta, el M.I. Sr. Síndic General considera esgotat aquest punt de l'ordre del dia i fa passar al següent.

4.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, relativa a la situació creada per les nevades dels dies 8 a 11 de desembre de 1990, (Reg. Núm. 537-A).

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la pregunta (aquesta pregunta ha estat publicada per Edicte de data 28 de desembre de 1990).

El M.I. Sr. Cap de Govern respon en els termes següents:

“A fi de donar una major coherència a l'acta abans d'aportar una resposta directa a les preguntes formulades, considero necessari fer un breu resum cronològic dels fets esdevinguts entre els dies 8 i 11 de desembre del passat any 1990.

Dissabte 8 de novembre de 1990

A les 14.00h aproximadament comença a nevar arreu d'Andorra i vers les 16.00h el Sr. Joan Obiols, Conseller General de la parròquia de Sant Julià de Lòria comunica per telèfon al Sr. Cap de Govern que a la vila de Sant Julià de Lòria, els vehicles romanen aturats des de fa més d'una hora. Aquesta retenció de tràfec l'atribueix en un primer moment al control de duana i suggereix al Cap de Govern de demanar a l'Administrador de duanes d'accelerar al màxim els tràmits duaners.

A les 16.30h el Sr. Conseller de Serveis Públics es comunica per telèfon amb el Sr. Cap de Govern i es convé convocar a l'Edifici Administratiu el Conseller de Finances, Comerç i Indústria, el Conseller de Serveis Públics, el Conseller de Treball i Benestar Social, el Director de Policia, el Director de la Conselleria de Serveis Públics, el Secretari de Govern i una secretària administrativa de Govern. Alhora s'assabenta als Consellers d'Agricultura i Patrimoni Natural i de Turisme i Esports que romanguin a la respectiva parròquia i restin en constant comunicació amb l'edifici administratiu. El Conseller d'Educació, Cultura i Joventut es trobava absent del Principat.

A les 17.30h el Cap de Govern i el Conseller de Serveis Públics arriben a l'edifici de Govern i intenten novament telefonar a l'Administrador de la duana espanyola, amb el qual poden parlar a les 18.30h. El Sr. Ruiz informa que la retenció de trànsit la genera un autocar que es troba al mig de la carretera a Cortingles i obstaculitza la circulació. Segons informa ell personalment ha restat aturat durant molt temps a aquest indret i suggereix telefonar al Governador Civil de Lleida com a responsable màxim del trànsit en aquesta zona.

19.00h Es demana als Consols que es traslladin als respectius comuns i que prenguin les mesures escaients per a oferir allotjament al màxim de gent possible.

19.15h Es telefona al Governador de Lleida qui ignora la situació i es compromet a informar puntualment el Govern sobre qualsevol circumstància que s'esdevingui. S'emet el primer comunicat per ràdio que diu textualment: el Govern d'Andorra comunica que atesa la intensa nevada que està caient d'ençà les tres de la tarda, s'aconsella a tothom que s'abstingui de circular salvat en casos d'urgència.

El Govern, els Comuns i el Servei de Policia han establert una coordinació permanent a l'Edifici Administratiu, per a prendre les mesures necessàries amb la finalitat de solventar l'embús de circulació que s'ha originat a la zona de Cortingles.

Tant la Duana Andorrana com la Duana Espanyola, han prè les mesures adients per a facilitar el trànsit.

Els facilitaran nous comunicats.

19.30h El sots cap de la policia telefona a la Guàrdia Civil per a informar-los de la situació demanant alhora, que s'aturi momentàniament el trànsit en direcció a Andorra, a partir de la Seu d'Urgell.

19.45h L'Hble. Comú d'Andorra la Vella informa que segons notícies confirmades la carretera està tallada a Coll de Nargó i a la Quera i que s'està habilitant noves sales d'allotjament.

20.00h Es demana als Hbles. Cònsols que habilitin sales d'allotjament i que en comuniquin l'emplaçament per a difondre la informació per ràdio.

20.15h Es demana al Comú de Canillo d'habilitar una sala d'allotjament, en cas que fos necessària.

20.30h El Governador Civil de Lleida facilita informació dient que la carretera 1313 resta tallada prop del Coll de Nargó i que des d'allí fins a la Seu d'Urgell es circula amb dificultats i amb cadenes. D'altra banda, el Túnel del Cadí es troba tancat.

20.45h Es difusa el segon comunicat per ràdio que diu: El Govern d'Andorra comunica que segons informacions obtingudes del Govern Civil de Lleida, es circula amb moltes dificultats i únicament amb cadenes des d'Andorra fins a Organyà. No es disposa en aquest moment d'informació concreta pel que fa a la carretera del Túnel del Cadí.

Igualment es fa saber que el Govern d'Andorra junt amb els Hbles. Comuns ha organitzat un servei per a acollir a les persones que estiguin bloquejades al Principat, sense un lloc on passar la nit. Totes aquelles persones que necessitin utilitzar aquest servei s'han d'adreçar al Comú que tingui més pròxim.

21.25h Es difusa el tercer comunicat per ràdio que diu: El Govern d'Andorra comunica que l'Hble. Comú d'Andorra la Vella ha obert la Sala de Congressos que es troba situada a la Plaça del Poble d'aquesta Vila, al costat de l'Edifici de l'aparcament vertical, en l'últim pis de l'Edifici del Govern.

Les persones d'edat i els infants que es troben bloquejats en llurs automòbils en el sector poden traslladar-se a la Sala on seran acollits.

Així mateix els Comuns de Canillo, Ordino, La Massana, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany han obert també uns locals públics per a poder acollir els afectats per la nevada.

A Casa Comuna de cadascuna de les Parròquies de Canillo, La Massana, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany s'acollirà i orientarà les persones que desitgin informació i aixopluc. Pel que fa a Ordino la informació es facilitarà a la Caseta de l'oficina de Turisme.

Tal com ja s'ha indicat en els anteriors comunicats, es prega a tothom que no es circuli en vehicles sinó és en cas d'absoluta necessitat atès que totes les carreteres en direcció Espanya es troben col.lapsades.

Segons informació rebuda de la Guàrdia Civil Espanyola s'acaba d'obrir l'embús que s'havia originat en la zona de Cortingles, en el tram Farga de Moles-La Seu d'Urgell.

Es seguirà informant.

22.00h Es mobilitza els bombers i es convoca al Club de Moto Neu, donat als membres instruccions concretes a fi que facilitin informació als automobilistes i atenguin a les persones que es puguin trobar en dificultats.

22.45h L'Hble. Cònsol d'Andorra la Vella informa que la sala de la plaça del poble es troba plena de gent i que s'obren les escoles. El Comú d'Escaldes-Engordany informa que a les 11h. les persones que es troben al Comú s'instal.laran a sales dels hotels. Es dóna la conformitat sobre aquesta darrera mesura.

23.15h Després d'haver mantingut diverses comunicacions telefòniques amb el Batlle de la Seu d'Urgell a fi d'intercanviar informació es valoren els seus arguments exposats en una comunicació a les 23.15h i es convé tancar el trànsit, a partir de Sant Julià de Lòria en direcció a la Seu d'Urgell. Aquesta mesura afecta únicament els vehicles no equipats.

Paral.lament i a fi d'evitar retencions massives a una sola parròquia, es prohibeix la circulació entre les diferents parròquies als vehicles.

23.30h La circulació entre la frontera i la Seu d'Urgell, resta totalment aturada.

Diumenge 9 de desembre de 1990

0.30h Es dicta un Decret excepcional a fi que els bars, restaurants i locals públics, puguin romandre oberts tota la nit. El text del decret diu textualment: ateses les especials circumstàncies que s'han esdevingut en el dia d'ahir dissabte, el Govern ha decidit permetre excepcionalment l'obertura permanent de tots els bars, restaurants i locals públics durant tota la nit del dissabte dia 8 al diumenge dia 9 de desembre.

Per la qual cosa, per la present,

DECRETO:

Tots els bars, restaurants, sales de festa i locals públics de les Valls queden autoritzats a romandre oberts durant tota la nit del dissabte dia 8 al diumenge dia 9 de desembre de 1990.

0.45h Es pren contacte telefònicament amb els diferents Comuns a fi de valorar la situació general.

Canillo. Situació normal. S'ha allotjat a tothom i poden acollir un centenar de persones més si esdevé necessari i si es faciliten matalassos.

Encamp. Poden oferir allotjament a totes les persones que ho han sol·licitat.

Ordino. No existeix cap tipus de problemes.

La Massana. Els deseners han controlat que en el tram de carretera La Massana-Pal i La Massana-Arinsal no es trobi cap persona a l'interior dels vehicles. D'altra banda s'ha ofert allotjament a totes les persones que ho han demanat.

Andorra la Vella. Fins ara s'ha pogut respondre a totes les demandes d'allotjament.

Sant Julià de Lòria. Pel moment es controla la situació però no es pot circular en direcció a Espanya.

Escaldes-Engordany. El Comú ha allotjat unes 300 persones i han demanat la col·laboració dels ciutadans per a preveure allotjament als domicilis particulars. D'altra banda s'ha obert una sala de festes on podrà allotjar-se unes 200 persones.

1.00h El Batlle de la Seu d'Urgell informa que la circulació entre la frontera i la Seu d'Urgell és molt lenta i que els locals que s'ha previst per allotjament es troben tots plens. D'altra banda vehicles que circulaven en direcció de Pons i Puigcerdà, retornen vers la Seu d'Urgell i demana que la frontera es mantingui tancada a fi d'evitar un col·lapse total a La Seu d'Urgell. S'accedeix a aquesta petició.

1.30h Es pren novament contacte amb tots els Comuns:

Canillo. Situació normal. S'ha allotjat a tothom i poden acollir més persones si esdevé necessari.

Encamp. Poden oferir més allotjament. La retenció de circulació arriba fins al Lloser.

Ordino. No existeix cap tipus de problemes i es pot acollir gent si és necessari.

La Massana. Allotjament disponible per a 20 o 30 persones. S'ha resolt el problema de les 20 persones retingudes a Pal.

Andorra la Vella. Fins ara s'ha pogut respondre a totes les demandes d'allotjament i disminueix el nombre de persones que demanen acolliment.

Sant Julià de Lòria. No es pot allotjar a més persones, s'han acollit vint nadons a les escoles.

Escaldes-Engordany. Es disposa de places d'allotjament.

2.15h Alguns Comuns informen sobre la situació de la respectiva parròquia.

Canillo: El manador i la policia faran un recorregut per les carreteres de la parròquia en cas que algun vehicle es trobés en dificultat. Finalitzat el recorregut telefonaran a Govern i deixaran un número de telèfon en cas que s'hagués de comunicar amb ells durant la nit.

Ordino: Han baixat la gent de l'autocar de Sorteny i Encodina. No hi ha cap problema. S'assegura una permanència a l'Oficina de Turisme i no es telefonarà si no hi ha urgència.

La Massana. Van a cercar gent a un autocar que es troba al Coll de la Botella, quan arribin i es trobin allotjades es considerarà acabada la permanència i comunicaran el nom i el telèfon de la persona que assegurarà les comunicacions.

Entre les 2.15h i les 6.30h Es mantenen contactes telefònics amb els Comuns d'Andorra la Vella, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany i els Consellers de Govern visiten personalment les sales d'allotjament d'Andorra i d'Escaldes.

6.30h Secretaria de Govern emet la següent Nota Informativa: Informació oficial emesa per la Secretaria General del Govern d'Andorra a les 6 hores 30 del dia 9 de desembre de 1990 i relativa a l'estat de la circulació.

1.- Els equips de Serveis de neteja hivernal de carreteres segueixen treballant per tal de deixar en condicions practicables la Carretera Nacional Núm. 1 d'Andorra la Vella a la Frontera de la Farga de Moles.

2.- Aquests mateixos serveis segueixen col.laborant i donant el seu suport tècnic i d'equipaments a les autoritats espanyoles per tal d'obrir a la circulació normal el tram de la carretera de la Frontera fins a la Seu d'Urgell.

3.- La Carretera Nacional Núm. 2 entre Andorra la Vella i el Pas de la Casa pel Port d'Envalira està actualment oberta a la circulació però l'ús de cadenes és obligatori. La temperatura al Port és de -9 graus.

4.- Segons les últimes informacions de les 5 hores del dia 9, la Direction de l'Equipement informa que la Carretera entre el Pas de la Casa i el Coll de Puymorens estan oberts a la circulació, però l'ús de cadenes hi és obligatori, la visibilitat és dolenta i la temperatura oscil.la entre -8 i -4 graus.

5.- La Direcció de Tràfic de la Guàrdia Civil de la Seu d'Urgell informa que roman encara tancat el Túnel del Cadí i no poden donar cap precisió pel que fa a la seva obertura. La Carretera de la Seu d'Urgell a Puigcerdà és oberta però l'ús de cadenes hi és obligatori. La mateixa situació es dona entre la Seu d'Urgell i Pons.

6.- L'Administració andorrana preveu que pugui informar amb més precisió en les properes hores, i de tota manera si no hi ha cap motiu extraordinari que agreugés les condicions actuals, tothom podrà iniciar la seva tornada en el decurs d'aquest mati.

RECOMANACIONS:

1.- Aquesta és la versió oficial i real pel que fa a la situació tractada i en conseqüència preguem a tothom que col.labori i segueixi les instruccions que d'aquesta informació se'n derivin.

2.- Col.laborar, observant les recomanacions pel moment idoni per iniciar el viatge és l'única mesura realista per no agreujar la difícil situació del tràfic.

3.- Es recomana no precipitar la sortida fins no rebre la indicació dels responsables dels llocs on s'allotgen, això permetrà un millor escalonament de la sortida i li donarà molta més fluïdesa.

9.00h El Cap de Govern i el Conseller de Serveis Públics visiten el Comú de Sant Julià de Lòria i es retiren a descansar. El Conseller de Finances, Comerç i Indústria i el Conseller de Treball i Benestar Social qui s'havien retirat a descansar a les 6.00h, assumeixen la permanència a partir d'aquest moment.

10.00h El Conseller de Finances, Comerç i Indústria pren contacte novament amb el Govern Civil de Lleida.

10.30h Es difon el comunicat Núm. 5 que diu: Després d'una conversa mantinguda a les 10 hores amb el Governador Civil de Lleida, Sr. Urenda, el Govern d'Andorra informa:

1.- que el Túnel del Cadí ha quedat obert a la circulació essent però obligatori l'ús de cadenes per accedir-hi;

2.- que la carretera de la Farga de Moles/Seu d'Urgell/Organyà roman oberta a la circulació sense que sigui necessari l'ús de cadenes.

Pel moment la Guàrdia Civil de Tràfic impedeix l'accés a Andorra des de la Seu d'Urgell amb la finalitat de facilitar la sortida d'Andorra.

D'altra banda es confirma que és possible accedir també al Túnel del Cadí per França, a través del Port d'Envalira i el Port de Puymorens. Ambdós ports romanen oberts però l'ús de cadenes és obligatori.

11.30h Es difon el comunicat Núm. 6 que diu: Després d'una conversa mantinguda a les 11.25 amb la Guàrdia Civil de Trànsit de la Seu d'Urgell, el Govern d'Andorra informa:

1.- En considerar-se prioritari facilitar al màxim la sortida d'Andorra i atès que nombrosos vehicles abandonats durant la passada nit a la carretera Farga de Moles/Seu d'Urgell, impedeixen la fluïdesa normal del trànsit, l'accés a Andorra des de la Seu d'Urgell, roman aturat.

2.- La Guàrdia Civil de la Seu d'Urgell creu que dins d'unes dues hores, es podrà ja deixar lliure la via d'accés a les Valls.

3.- El Govern d'Andorra demana comprensió i tranquil·litat als andorrans i residents a Andorra que es troben en aquests moments, aturats a la Seu d'Urgell.

En qualsevol cas es pot accedir a Andorra pels Ports de Puymorens i d'Envalira, equipant els vehicles amb cadenes o rodes especials.

13.00h S'intenta contactar per telèfon el President de la Generalitat de Catalunya qui es troba absent en aquell moment del seu domicili.

15.15h El President de la Generalitat telefona al Cap de Govern manifestant que ignorava totalment la situació i fa avinent que tot i que aquesta qüestió sigui competència del MOPU realitzarà algunes gestions. Alhora ofereix qualsevol tipus d'ajuda que pugui semblar necessari.

15.30h El Conseller de Treball i Benestar Social conjuntament amb el Veguer Episcopal i el Director de Policia, es desplacen a la Seu d'Urgell per assistir a una reunió organitzada per a valorar la situació global i debatre sobre les mesures que caldria adoptar.

16.00h El Delegat de la Generalitat a Lleida contacta el Cap de Govern dient que el President de la Generalitat l'ha assabentat de la situació i informa que ha sobrevolat la zona i ha constatat que en la carretera comarcal 1313 es circula normalment sense cadenes. Informa també que el túnel del Cadí està obert a la circulació i que la retenció de trànsit es genera entre la cruïlla de la carretera 1313 i la frontera hispano-andorrana. En aquest tram de carretera la circulació és molt lenta, però que no pot prendre cap iniciativa al respecte ja que la regulació de trànsit és competència de la Guàrdia Civil.

16.15h Es difon el comunicat Núm. 7 que diu textualment: En relació a la poca fluïdesa de trànsit que s'està perllongant, el Govern d'Andorra comunica:

1.- L'estat de les carreteres dins el Principat pot considerar-se normal tot i que es recomana circular amb prudència.

2.- La poca fluïdesa de trànsit és deguda a l'embús que s'ha produït a La Seu d'Urgell, concretament a la cruïlla de la comarcal 1313 (Lleida-Puigcerdà) i de la carretera Seu d'Urgell/frontera hispano-andorrana. Aquest embús fa que els vehicles circulin amb extrema lentitud.

El Govern vol reiterar que pel que fa al territori andorrà, no existeix cap factor que dificulti la fluïdesa de la circulació, salvat el referit embús de la Seu d'Urgell.

Es mantenen permanents contactes amb totes les autoritats concernides a fi d'aportar una ràpida solució al problema.

Es recomana la màxima comprensió i cooperació per part de tots els afectats, i es demana que vulguin respectar estrictament les recomanacions adreçades pels agents de policia.

17.30h Es celebra una reunió a Govern a la qual són presents:

- * el Cap de Govern
- * el Conseller de Finances
- * el Conseller de Treball i Benestar Social
- * el Veguer Episcopal
- * el Tinent Coronel de la Guàrdia Civil, Sr. MATAS

- * el Director de la Policia
- * els Còsols Major i Menor d'Andorra la Vella
- * la Secretària General adjunta a la Presidència

La reunió es celebra després de la que s'ha mantingut a les 16h a la Seu d'Urgell i a la qual eren presents:

per part d'Andorra:

- * el Conseller de Treball i Benestar Social
- * el Veguer Episcopal
- * el Director de la Policia

per part d'Espanya:

- * el Batlle de la Seu d'Urgell, Sr. Ganyet
- * el Tinent Coronel Matas
- * el Tinent Coronel Alvarez
- * l'Administrador de la duana, Sr. Ruiz
- * el Capità de la Guàrdia Civil de Trànsit

En primer lloc s'informa que un vol d'helicòpter ha permès valorar la importància de la retenció de trànsit que en aquests moments afecta probablement uns 7000 vehicles, entre la Seu d'Urgell i Encamp / Túnel de La Massana. Pel que fa a la retenció a la Seu d'Urgell en direcció a Andorra és màxim d'uns 200 metres. A rel d'aquesta consideració el Tinent Coronel Matas informa que a la reunió de la Seu d'Urgell, s'ha considerat oportú organitzar dues files de vehicles entre la Farga de Moles —La Seu d'Urgell i mantenir la prohibició de trànsit en direcció a Andorra. Prossegueix exposant que, actualment, passen uns 350 vehicles per hora i amb les dues files en passaran 800.

S'exposa ensems que no s'ha permès el trànsit en direcció d'Andorra, per poder disposar d'un pas lliure si s'hagués d'usar en cas d'urgència.

D'altra banda i donat que l'estat de la carretera a partir de la frontera no requereix l'ús de cadenes, s'evoca també l'oportunitat que la policia andorrana demani als vehicles aturats prop de la frontera, que treguin les cadenes dels vehicles. Aquesta mesura evitarà que més enllà de la frontera no hi hagi cap retenció provocada per vehicles als quals es treuen les cadenes.

El Tinent Coronel Matas manifesta que la Guàrdia Civil no és conscient de la magnitud del problema i que això es degut a una manca d'informació i coordinació. El Cap de Govern intervé dient que el contacte entre Govern i la Guàrdia Civil ha estat constant i que no entén per quina raó pot evocar-se una manca de coordinació.

Finalment es convé que els Comuns demanaran als respectius agents de circulació que no permetin que cap vehicle dobli els vehicles que es troben en la fila de retenció car això crea malestar. D'altra banda els Comuns d'Andorra la Vella i Sant Julià de Lòria haurien de preveure eventuais mesures d'allotjament. La Policia hauria de preveure

també un servei per a donar begudes i entrepans als ocupants dels vehicles retinguts. A les 18.15h es dóna per finalitzada la reunió.

17.45h Es fa públic el comunicat Núm. 8 que diu: El Govern d'Andorra comunica que segons informacions obtingudes de la Guàrdia Civil de la Seu d'Urgell, augmenta la fluïdesa de la circulació a la cruïlla de la comarcal 1313 (Lleida-Puigcerdà) i de la carretera Seu d'Urgell/frontera hispano andorrana i que no és necessari l'ús de cadenes.

Pel que fa a les carreteres andorranes en direcció a la frontera hispano-andorrana la retenció es perllonga fins a Encamp i per l'altra vall fins als Túnel de la carretera de La Massana. No existeix però cap retenció en el sentit contrari és a dir des de la frontera hispano-andorrana vers l'interior del país.

18.50h Es fa públic un comunicat de premsa que diu textualment: En relació a la retenció del trànsit que s'ha produït al Principat d'Andorra el dies 8 i 9 de desembre, a rel de la nevada del dissabte dia 8, el Govern informa, que en tot moment s'ha controlat la situació tan pel que fa a la seguretat i allotjament de les persones com a les condicions de trànsit per les carreteres del país.

La retenció ha esta doncs causada el dissabte dia 8 per l'embús originat a Cortingles (Espanya) i el diumenge 9 per l'embús esdevingut a la cruïlla de la carretera comarcal 1313 (Lleida-Puigcerdà) i de la carretera Seu d'Urgell/frontera hispano-andorrana.

19.15h Es fa públic el comunicat Núm. 9 que diu textualment: El Govern d'Andorra comunica que no existeix una apreciable evolució de la situació enunciada en el comunicat Núm. 8 emès a les 17.45h. La circulació continua sent fluïda a la Seu d'Urgell, a la cruïlla de la carretera comarcal 1313 (Lleida-Puigcerdà). D'altra banda a partir de la vila de Sant Julià de Lòria, l'ús de cadenes no és necessari.

Pel que fa a la frontera Franco-Andorrana, l'Hble. Comú d'Encamp ha informat que la retenció que existeix a la frontera pot considerar-se habitual i que el trànsit pel Port d'Envalira es desenvolupa normalment tot i que neva lleugerament i l'ús de cadenes és obligatori.

20.30h Es fa públic el comunicat núm. 10 amb el següent text: El Govern informa que la fluïdesa de la circulació a la frontera Hispano-Andorrana és en aquest moment quasi bé normal.

No existeixen retencions en les Valls del Valira del Nord i d'Orient. Actualment el final de la retenció es troba situada a la Vila d'Escaldes-Engordany.

Hi ha una petita retenció entre la Vila de Sant Julià de Lòria i la frontera Hispano-Andorrana motivada per la retirada de cadenes dels vehicles.

S'espera quedi normalitzada la circulació en territori andorrà en les dues properes hores.

La Guàrdia Civil de la Seu d'Urgell informa que ja autoritza la circulació en la direcció Seu d'Urgell/Andorra. Es prega als conductors circular amb prudència i ordre.

20.45h Es fa públic el darrer comunicat amb el següent contingut: El Govern informa que la circulació en les carreteres d'Andorra direcció Espanya pot considerar-se normal. Hi ha retencions entre la frontera i Andorra la Vella, si bé es circula fluidament.

La circulació Seu d'Urgell-Andorra ha estat restablerta i no s'espera majors dificultats.

El Govern d'Andorra vol agrair a totes aquelles Institucions, Corporacions locals, Organismes Oficials i privats, funcionaris i particulars, els seus desinteressats esforços i cooperació en resoldre la problemàtica que s'ha plantejat en aquests dos darrers dies en la circulació de les carreteres de les Valls.

De no produir-se cap incident digne d'esmentar, aquest serà el darrer comunicat.

Dimarts 11 de desembre de 1990

Es reuneix el Govern a les 11.00h sota la presidència del Conseller d'Agricultura i Patrimoni Natural, qui assumeix aquesta funció en absència del Cap de Govern. Són presents tots els Consellers a excepció del Conseller de Finances qui es troba en desplaçament amb el Cap de Govern. Són també presents el Secretari General de Govern, la Secretària General adjunta a la Presidència i el Director de Serveis Públics. La reunió ha estat convocada a fi de valorar la necessitat de prendre algunes mesures en previsió als problemes que podrien plantejar les males condicions climatològiques i a rel d'algunes informacions que han arribat i que deixen entendre que la guàrdia civil espanyola hauria manifestat la intenció de tancar el trànsit en direcció a Andorra en el tram de carretera Seu d'Urgell-Farga de Moles. A fi de regular possibles malentesos, s'acorda que el Conseller d'Agricultura i Patrimoni Natural telefonarà al Veguer Episcopal demanant-li que es posi en contacte amb la guàrdia civil espanyola i puntualitzi:

1r) que l'estat de les carreteres a Andorra és correcte i el trànsit es desenvolupa normalment;

2n.) que si consideren que l'estat del tram de carretera Seu d'Urgell-Farga de Moles aconsella tancar el trànsit, el Govern d'Andorra demana que aquesta mesura no s'apliqui als vehicles amb matrícula andorrana;

3r.) que si es considera útil, el Govern posa a disposició els seus serveis de tret de neu per a deixar en estat de trànsit, el tram de carretera Seu d'Urgell-Frontera Hispano-Andorrana.

Alhora es valora també que la important quantitat de neu que ha caigut des del passat dissabte dia 8 de desembre, pot representar un perill d'allaus i que caldria prendre mesures preventives. Tanmateix es demana al Director de Serveis Públics de prendre contacte amb el Sr. Meffre a fi que vigili les allaus, particularment la de Soldeu.

Es debat també sobre els problemes que es poden plantejar pel que fa al transport escolar de les parròquies altes, si continua nevant, i es convé adoptar algunes mesures:

1r) els serveis de transport escolar que afecten les parròquies de Canillo, Encamp, Ordino, La Massana i Sant Julià de Lòria es realitzaran a partir de les 15.30h, és a dir una hora i mitja abans de l'hora prevista usualment;

2n.) la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut informarà els Directors dels Centres Escolars d'aquest acord, assenyalant que els respectius centres han d'informar-ne els pares dels alumnes de menys de 10 anys;

3r.) els Serveis de Transport Escolar operaran un control acurat de l'equipament dels vehicles de transport escolar, exigint l'ús de cadenes;

4t.) es prendrà contacte amb els diferents comuns a fi que puguin acollir els alumnes, els pares dels quals per raons professionals no es trobaran al respectiu domicili en

arribar el vehicle de transport escolar. Si aquesta circumstància afecta alumnes de menys de 8 anys, l'ajudant de mestra que acompanya els alumnes assegurarà la permanència al Comú concernit.

Fins aquí s'ha exposat un resum cronològic dels fets principals en els quals ha intervingut directament el Cap de Govern o els Consellers que assumien aquesta funció, en absència del titular. Cal dir però que paral·lelament els Consellers de Govern, el Director de Policia i altres funcionaris desenvoluparen també funcions importants pel que fa a la coordinació de serveis i contacte amb altres institucions, autoritats, entitats i particulars, funcions que no explicitaré per no fer excessivament extensa aquesta resposta.

Dit això voldria contestar a les preguntes directament formulades.

Pel que fa a la primera i referint-me a la cronologia dels fets evocats diré que el Govern va prendre consciència de la gravetat de la situació, entre les 16.00h i les 17.00h del dia 8 de desembre.

La responsabilitat del problema va ser assumida directament pel Cap de Govern.

Tenint en compte la formulació de la pregunta: qui va decidir tallar el trànsit d'Espanya a Andorra, respondré que de manera general s'ignora però que en tot cas no foren les autoritats andorranes. Afegiré però que a les 19.30h del dia 8 de desembre es va adoptar aquesta mesura, amb caràcter temporal, a fi de permetre a una màquina de Serveis Públics de treure la neu en el tram de carretera entre la frontera hispano-andorrana i la Seu d'Urgell. La petició a la Guàrdia Civil la va formular el Director de Policia a demanda del Cap de Govern.

Quan a la quarta pregunta relativa al perquè ningú no va informar als andorrans i residents bloquejats a Espanya, respondré que el Govern va usar per a difondre la informació, tots els mitjans que tenia al seu abast i, en particular, la radiodifusió.

La cinquena pregunta requereix una precisió important ja que des de Govern en cap moment s'insistí sobre el fet que el caos -entre cometes- era provocat per l'Estat Espanyol. Es va parlar d'Autoritats Espanyoles però, en cap cas es va mencionar l'Estat Espanyol. No se'ns vulgui fer dir el que no hem dit.

A la sisena pregunta respondré que fou el Conseller de Treball i Benestar Social qui va representar al Govern a la reunió que es va celebrar el dia 9 de desembre a la Seu d'Urgell. El resum de la reunió consta en l'acta de la reunió celebrada posteriorment a Govern i de la qual ja he fet menció.

Referint-me a la setena pregunta, novament vull precisar que no accepto la menció Autoritats Espanyoles com no acceptaria que es parlés del President del Govern Espanyol, ni de Cap Ministre en concret, ni de les Autoritats Autònòmiques o de les Judicials. Insisteixo que en cap moment es va fer menció de cap institució i/o de cap col·lectiu. Tanmateix demanaria que en formular la pregunta s'entengui algunes autoritats espanyoles. Aprofito també l'avinentesa d'aquesta pregunta per a manifestar també públicament, el sincer agraïment devers altres autoritats espanyoles que van aportar personalment els seus esforços en aquella circumstància. Això ho considero un deure de justícia.

Feta aquesta matisació i responent directament a la pregunta afirmo que subscric plenament les manifestacions del Secretari General de la mateixa manera que les vaig subscriure abans que les formulés.

Referint-me a la vuitena pregunta diré que en cap moment ni el Govern, ni cap altra institució andorrana, ni cap de les entitats o persones implicades de manera directa o indirecta van perdre el control de la situació sinó tot el contrari.

Quan els MM.II. Srs. Consellers, en la seva novena pregunta demanen quines mesures pensa prendre el M.I. Govern per a evitar que es pugui repetir aquella situació caòtica en el futur.

1r.- Exactament el mateix que va fer, assajant de millorar les mesures adoptades en base a l'experiència viscuda.

2n.- Demanar a les autoritats espanyoles que per mesura de seguretat, es prohibeixi estrictament el trànsit entre Espanya i Andorra, mentre duri l'emergència. Això és una mesura de seguretat bàsica ja que en qualsevol circumstància d'emergència s'ha de mantenir una via lliure per a garantir la circulació dels vehicles de serveis o seguretat. L'aplicació d'aquesta mesura durant la nit del 8 al 9 de desembre va permetre l'evacuació de ferits, sortosament lleus, el trasllat a la clínica d'una partera, l'atenció als infants i persones d'edat que es trobaven en els vehicles, el subministrament de cadenes a vehicles particulars i públics i la substitució d'un conductor en un autocar. Endemés de la voluntat de garantir una via lliure als bombers, aquesta mesura va permetre que els tècnics de l'S.T.A. assegurassin un bon funcionament de la xarxa telefònica i garantís la facilitat de desplaçament dels tècnics de F.E.D.A., en el supòsit d'haver-se produït alguna deficiència en el subministrament de corrent elèctrica. Per totes aquestes raons seria una preocupació major del Govern garantir una via de circulació prohibint el trànsit, salvat en cas de força major.

Pel que fa a la demanada formulada en la desena pregunta sobre denúncia o queixa en relació a possibles abusos que haurien esdevingut en la venda de cadenes i el subministrament d'altres serveis, he de dir que no se n'ha enregistrat cap ni a Govern ni a la Policia a qui es va demanar informació al respecte i que una posterior investigació per part dels serveis de policia ha resultat negativa.

En relació a l'onzena pregunta diré que les instruccions que es varen trametre a les escoles han estat ja evocades però que per més claredat tornaré a evocar:

1r.) els serveis de transport escolar que afecten les Parròquies de Canillo, Encamp, Ordino, La Massana i Sant Julià de Lòria es realitzaran a partir de les 15.30h, és a dir una hora i mitja abans de l'hora prevista usualment;

2n.) la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut informarà els Directors dels Centres Escolars d'aquest acord, assenyalant que els respectius centres han d'informar-ne els pares dels alumnes de menys de 10 anys;

3r.) els serveis de Transport Escolar operaran un control acurat de l'equipament dels vehicles de transport escolar, exigint l'ús de cadenes;

4t.) es prendrà contacte amb els diferents comuns a fi que puguin acollir els alumnes, els pares dels quals per raons professionals no es trobaran al respectiu domicili en arribar el vehicle de transport escolar. Si aquesta circumstància afecta alumnes de

menys de 8 anys, l'ajudant de mestra que acompanya els alumnes assegurarà la permanència al comú concernit.

Vull dir però que nego totalment que es produís, com s'afirma en el text de la pregunta, una coordinació caòtica amb el transport escolar.

Finalment i pel que fa a la pregunta que afecta la Llei de Protecció Civil, preciso que el meu primer govern va sotmetre a aquesta Cambra, el mes d'abril de 1983, el primer "Projecte de Llei de Protecció Civil", que va ser aprovat l'any 1985. Però entre 1985 i 1989 no s'ha pogut aplicar. I VV.MM.II. Sries. saben molt bé que si no s'ha pogut aplicar és perquè els Hbles. Cònsols han manifestat la seva oposició a determinats aspectes. És evident que la participació dels Hbles. Cònsols és indispensable car sense la seva col.laboració la llei seria un text merament teòric i buit del seu contingut pràctic.

No obstant això i a fi de tranquil.litzar els MM.II. Srs. Consellers que han formulat la pregunta, el Govern procurarà amb concertació amb els Hbles. Comuns accelerar al màxim l'aplicació de l'esmentada llei, proposant si s'escau, les corresponents modificacions per aconseguir que sigui aplicable el més aviat possible.

Alhora, aprofito l'avinentesa per agrair als MM.II. Srs. Consellers que signen la pregunta, l'al.lusió feta quant a la celeritat amb la qual actua el govern per a desenvolupar la Llei de l'O.R.T.A., donat que no fa gaire temps que havien formulat queixes sobre el desinterès del govern en aquest àmbit. Moltes gràcies doncs Molt Il.lustres Senyors, però el govern no es mereix aquest elogi."

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics, que ha retornat a la sala, informa sobre l'accident, dient que a conseqüència del vent huracanat que ha bufat al Pas de la Casa, ha caigut una part del llosat d'un edifici, havent-se de lamentar una víctima mortal i danys materials.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila considera molt lamentable que la majoria de Consellers que han firmat aquesta carta no estiguin presents a la sala en el moment que el M.I. Sr. Cap de Govern ha fet l'exposat.

El M.I. Sr. Albert Pintat diu que després del que ha informat el M.I. Sr. Cap de Govern referent a la protecció civil, s'ha evidenciat per tercera vegada que l'atzar fa bé i s'ha sortit favorablement d'aquesta situació, però creu que ara és indispensable no temptar més la sort i posar en funcionament la protecció civil. Creu que els Comuns i qui faci falta sabran trobar els arguments necessaris per no dilatar més aquesta situació, i que, sobretot la gent jove, trobarà l'entusiasme necessari perquè cada cop que hi hagi una situació d'emergència es trobi una societat organitzada per poder fer-hi front.

El M.I. Sr. Robert Cassany lamenta que els Consellers que han firmat aquesta demanda no estiguin aquí per escoltar les respostes. Demana al Sr. Secretari que vulgui llegir unes cartes i un article de premsa referent a la nevada. Explica que ell mateix es va trobar bloquejat a la Parròquia de Canillo i va poder jutjar sobre el terreny quina era l'eficiència de les mesures que estaven preses. Diu que en aquell moment no sabia si era el Govern o si eren únicament els Comuns, però que es va poder adonar que la gent havia estat molt ben atesa, que ningú s'havia quedat a dormir al carrer i que tothom havia tingut l'atenció que necessitava.

Es dona lectura a les cartes que són del tenor següent:

La primera dirigida a l'Hble. Sr. Cònsol Major d'Andorra la Vella.

“Benvolgut Senyor. La present és per mostrar-li el nostre agraïment i donar-li les gràcies per l’acolliment que ens varen dispensar a la meva esposa i a mi el dia 8 de desembre amb motiu de la forta nevada; nosaltres ens vàrem aixoplugar al polisportiu i els tractes varen ésser excel.lents. Per tant ens agradaria fes extensiva aquesta mostra d’agraïment a tots els estaments que calgui al vostre Principat. Esperant poder tornar ben aviat, aprofitem l’avinentsa per saludar-lo atentament, Joan Serra Gros i Elisabeth Selva Pagespetit.”

La següent és de viatges Zaratour de Saragossa.

“Ilustrísimo Señor Alcalde, el motivo de la presente es para darle a conocer nuestro agradecimiento por parte de los viajeros que quedamos retenidos en el Principado de Andorra Sant Eloi por las circunstancias temporales que se produjeron la pasada semana del presente mes, como consecuencia de ello todos los afectados ya mencionados queremos llamar su atención de forma especial para que haga llegar nuestras gracias a todo el equipo que nos atendió en todo momento con la debida consideración para clasificar su trabajo como de excelente y muy gratificante.”

La següent és de l’Alcalde d’Elx. Va dirigida a la Srta. Concepció Marsol, Secretària de l’Hble. Comú d’Andorra la Vella:

“Benvolguda Sra. Os agraeixo en el nom del poble d’Elx i en el meu propi l’ajuda i hospitalitat prestades durant els dies 8 i 9 de desembre al grup de ciutadans d’aquesta ciutat encapçalat per la Sra. Pilar Luque Méndez que quedà bloquejat per les nevades que tingueren lloc en aquelles dates mentre realitzaven una visita turística.”

La següent és de la Senyora Maribel Garcia Díaz, i diu:

“Comú d’Andorra la Vella, Andorra la Vella. En nombre de mi familia y en el mío propio deseo expresar a ustedes mi agradecimiento por las atenciones que tuvieron para con nosotros durante los días 8 i 9 de diciembre con motivo de la nevada caída sobre el Principado. No puedo menos que reconocer la magnifica organización, solidaridad y respeto con que se trató a las personas alojadas y que no dudo contribuirán a estrechar los lazos que unen a los andorranos con sus países vecinos. Como catalana residente en Madrid y unida al Principado por entrañables vínculos de amistad, reciban el testimonio de mi afecto y consideración.”

La que publica el diari “LA VANGUARDIA” diu:

“Principat d’Andorra un gran país. Cuando decimos que un país es grande o pequeño es lógico que nos refiramos a él en el sentido físico pero los abajo firmantes nos estamos refiriendo a la calidad humana de las personas que lo habitan y por eso nos referimos rotundamente a lo dicho, Principat d’Andorra, un gran país, y es que habiendo sido atrapados por la gran nevada el pasado día 8 de diciembre nos encontramos totalmente bloqueados sin posibilidad de alojamiento i con toda una larga noche por delante hasta que el Comú de Andorra la Vella brindó a todas las personas que como en nuestro caso lo solicitaron con amable ayuda y de forma tan efectiva que en poco tiempo nos encontramos cómodamente descansando y alojados incluso en casas particulares como es el caso de los Señores Amorín y Vera que nos acogieron en su casa como si de invitados de honor se tratara. Por ello y desde estas líneas queremos aprovechar para darles nuestras gracias y felicitarles por ser personas de tan alto nivel humano. Domingo Solsona Artola, Cayetano Corredera Agras.”

Acabada la lectura el M.I. Sr. Robert Cassany demana que consti en acta la manifestació següent:

“Vull informar d’algunes cartes que es van rebre al Comú d’Andorra la Vella agraint les atencions que varen rebre les persones aturades per la nevada. Aquestes cartes s’inclouran a la constància en acta on resta explícit el referit agraïment.

En nom dels MM.II. Srs. Consellers Generals de la Parròquia d’Andorra la Vella aprofito aquesta avinentesa per fer públic el nostre agraïment envers el Govern, els Comuns, els serveis oficials, entitats, ciutadans, que varen col.laborar en fer menys penoses les circumstàncies derivades de la nevada del 8 de desembre del passat any. Aquest agraïment no és protocol.lari, sinó que assoleix un deure que té aquesta Cambra de reconèixer la importància que tenen alguns actes per millorar i enfortir la imatge exterior del nostre país.”

El M.I. Sr. Francesc Grau considera que de cartes com les que ha portat el M.I. Sr. Robert Cassany i ha fet constar en acta la resta dels Comuns també en té, i que concretament sap que el Comú de La Massana disposa de moltes d’elles. Creu que en el fons el que és important és aquest esperit de solidaritat que en tot moment impera dins del país en situacions com aquesta.

No havent-hi més intervencions, el M.I. Sr. Síndic General considera esgotat aquest punt de l’ordre del dia. Seguidament suspèn la sessió; són tres quarts de dues del migdia.

A les quatre de la tarda es reprèn la mateixa.

5.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, referent a la representació internacional d’Andorra, (Reg. Núm. 538-A).

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la pregunta (aquesta pregunta ha estat publicada per Edicte de data 28 de desembre de 1990).

El M.I. Sr. Cap de Govern respon la pregunta en els termes següents:

“Respecte a la introducció, voldria precisar que la referida Conferència sobre Seguretat i Cooperació Europea es va celebrar a París els dies 19, 20 i 21 de novembre de 1990 i va reunir 32 Estats Europeus i 2 extraeuropeus (USA i Canadà).

La problemàtica que planteja la participació d’Andorra a la Conferència per la Seguretat i la Cooperació Europea no és pas un fet nou, sinó que cal inscriure’l en el marc, ja històric, de l’esforç de la darrera generació d’andorrans que han precedit a VV.MM.II.SS. en aquesta sala.

La primera Conferència es celebrà a Hèlsinki amb l’absència d’Andorra. Era l’any 1973. No cal recordar la polèmica que suscità en el nostre país l’absència d’Andorra. Per no allargar-me més, em remeto a la premsa local de l’època.

La segona edició es celebrà a Belgrad a finals del 1977. Aleshores jo formava part d’aquesta Cambra com a Conseller de la Parròquia de Sant Julià de Lòria i vaig tenir l’oportunitat de seguir en directe tot el procés històric que enfrontà dues tesis en l’àmbit dels Excms. Srs. Coprínceps, discutides a Cahors l’any 1973, en l’entrevista entre ambdós Coprínceps.

El problema doncs resta plantejat per la Conferència de París. És una qüestió de la personalitat jurídica internacional i la seva reconeixença.

Vull també afegir que en el Discurs Programa del 6 de febrer de 1990, precisava que "l'obertura d'Andorra a Europa, era un fet" amb clara referència als acords aconseguits amb la Comunitat Econòmica Europea. També deia a VV.MM.II. Sries. en el primer Discurs d'Orientació Política del dia 13 de juny: "Un Estat -i Andorra n'és un- no pot viure aïllat del seu context internacional," i més enllà en el mateix discurs s'assenyalava "el Govern ha dut a terme i prosseguirà mantenint en l'àmbit de les seves competències, una acció exterior adreçada a defensar la personalitat internacional d'Andorra". Subratllo aquí la voluntat de defensar la personalitat internacional d'Andorra.

Celebro doncs que aquestes preguntes, tan hàbilment formulades, donin ocasió al Govern de manifestar davant aquesta Cambra la seva actuació en el camp internacional, avançant així els esdeveniments d'una temàtica que, a judici del Govern corresponia evocar en el discurs d'Orientació Política que, estatutàriament el Cap de Govern ha de pronunciar davant aquesta M.I. Assemblea d'aquí a poc.

Fet aquest preàmbul passo a respondre més concretament a les preguntes formulades, començant, naturalment, per la primera.

Lamento que en la primera es qualifiqui de desastrosos els resultats obtinguts per l'actual Govern pel que fa a l'acció exterior adreçada a defensar la personalitat internacional d'Andorra. Alhora, constato, no sense satisfacció, que, almenys hi ha hagut resultats i que hi ha hagut acció exterior, adreçada a defensar la personalitat internacional i el Govern nega que hagin estat desastrosos.

En efecte, l'actual Govern en iniciar el seu mandat, es va trobar davant una proposta de directives i resolucions pendents d'aprovació per part del Consell d'Europa, en base a un informe anomenat Pontillon-Puig, proposta que el Govern va considerar ben poc favorable per a Andorra. Cal dir que l'esmentat informe s'havia començat a elaborar a inicis de l'any 1989, després d'una visita que van realitzar a Andorra uns eurodiputats.

Doncs bé, en part per l'actuació del Govern però sobretot per l'actuació dels MM.II. Srs. Consellers de l'actual minoria, s'aconseguí, no sense esforç, canviar el sentit de les directives i resolucions, transformant el seu caràcter negatiu en un de molt positiu que possibilités l'entrada d'Andorra al Consell d'Europa. Aquesta entrada s'entenia que s'efectuaria quan Andorra hagi complert les condicions que li permetin ser membre de ple dret del Consell d'Europa i, esperant aquestes circumstàncies, s'obria la possibilitat d'establir lligams amb el referit organisme mitjançant activitats i convenis puntuals.

Permeteu-me MM.II. Srs. que aprofiti l'oportunitat que m'ofereixen les preguntes formulades pels M.I. Consellers, per a esmentar textualment la Resolució Núm. 947 i la Recomanació 1127 del Consell d'Europa de data 11 de maig de 1990.

La Resolució 947 diu textualment:

L'Assemblea,

1. Tenint present la seva resolució 946 (any 1990) sobre la situació a Andorra,
2. Subratllant el gran interès que el Síndic i el Cap de Govern -es refereix a la comunicació escrita del Síndic i del Cap de Govern que cursaren al Consell d'Europa

l'endemà de prendre posició el Cap de Govern- del Principat d'Andorra han manifestat per l'establiment de relacions amb el Consell d'Europa en general, i amb l'Assemblea Parlamentària en particular.

3. Decideix d'establir contactes periòdics amb els Coprínceps i el Consell General de les Valls a fi de què Andorra estigui present i participi de manera contínua i regular (subratllo "contínua i regular") en les activitats del Consell d'Europa" (final de citació).

La Recomanació 1127 (any 1990) que també he esmentat diu textualment:

"L'Assemblea,

1. Tenint present la seva resolució 946 (1990) sobre la situació a Andorra,

2. Recomana al Comitè de Ministres que estableixi contacte amb les autoritats andorranes competents a fi de:

I- determinar els convenis del Consell d'Europa als quals podria adherir-se immediatament Andorra (subratllo Convenis i immediatament).

II- definir les activitats de l'Organització a les quals el Principat podria participar dintre els límits de llurs interessos mutus (subratllo interessos mutus), substituint el previst en la primera proposta: "de façon compatible avec son statut international", fórmula que com VV.MM.II. Sries. poden veure és molt diferent, com ho és la de "déterminer les conventions du Conseil de l'Europe auxquelles l'Andorre pourrait adhérer sans être membre de l'organisation".

No cito textualment la resolució 946 a la que fa referència la Resolució 947 i la Recomanació 1127, en ser llarga i merèixer, al meu criteri, un tractament a part, però si que assenyalaré que constitueix la contrapartida a la declaració -pensem molt favorable per a Andorra- del Consell d'Europa, i el contingut de la qual hauran d'aplicar les institucions andorranes si volem realment que Andorra formi part de l'esmentada Assemblea Europea. Considero però interessant fer-ne esment d'alguns fragments. L'Assemblea Europea: "...formula el desig que les reformes siguin dutes a terme de comú acord entre els Coprínceps i el Consell General de les Valls, i constitueixin un progrés qualitatiu tant des del punt de vista de la sobirania del poble com de la seguretat del dret". Alhora observa "que el sistema electoral vigent té per objecte de permetre la representació de les Parròquies del Principat, però no assegura en canvi l'adequada representació de l'electorat andorrà". També pren nota, amb satisfacció -diuen- de la llei de 29 de març de 1989 sobre els drets de la persona, que incorpora en l'ordre jurídic del Principat els drets fonamentals de la persona tal com estan definits a la Declaració Universal dels Drets Humans de 10 de desembre de 1948.

L'Assemblea Europea subratlla també "la necessitat de l'adopció de texts legislatius apropiats, de conformitat amb l'article 2 de la llei, i això a fi de garantir el respecte efectiu de tots els drets reconeguts en la declaració". Als Diputats Europeus els preocupa particularment, "els problemes que es plantegen en matèria de llibertat d'associació, així com l'esfera del dret laboral i de la legislació social". Acaben declarant, que "són conscients que la majoria d'aquests problemes només poden resoldre's gradualment mitjançant una política d'integració dels residents estrangers".

A rel d'aquestes consideracions el Consell d'Europa "invita als Coprínceps i al Consell General de les Valls,

I.- a considerar la conveniència d'adoptar una Constitució escrita que estableixi els drets i les llibertats dels ciutadans tal com estan definits en els tractats internacionals sobre la protecció dels drets humans...

II.- a completar i ampliar, dintre el marc de l'esmentada Constitució, les reformes institucionals..., en el sentit de transferir gradualment competències al Consell General i al Consell Executiu, a fi de convertir aquests organismes en el veritable parlament i govern.

III.- a reformar la llei electoral vigent a fi de garantir l'adequada representació de la població andorrana.

IV.- a atenuar les normes d'adquisició de la nacionalitat andorrana, a fi d'aconseguir la progressiva integració dels residents estrangers bo i salvaguardant la identitat nacional i la personalitat cultural del Principat.

V.- a aplicar tant aviat (subratllo tant aviat) com sigui possible l'article 2 de la Llei de 29 de març de 1989 sobre els drets del ciutadà en la qual s'autoritza, en particular, la llibertat d'associació.

VI.- fer un esforç per tal d'adaptar el dret laboral i la legislació social a les normes europees".

Tot això representa un programa polític que hauran de desenvolupar les diferents Institucions andorranes, si es que realment es vol aconseguir evitar la marginació a que fan referència els MM.II. Srs. Consellers en la seva primera pregunta i accedir a Europa. És aquesta Cambra qui té la Paraula. El Govern subscriu i recolza íntegrament la Resolució 946 del Consell d'Europa.

Pel que fa al Tribunal dels Drets de l'Home, en l'afer Jarulesky s'ha anat més enllà de la fase de simples lamentacions que van caracteritzar "l'acció" (entre cometes) fins al desembre de 1989. Aquest Govern ha aconseguit que la Comissió instructora escoltés el nostre parer i formulés la promesa que en cas de què l'afer fos sotmès a la jurisdicció del Tribunal, Andorra seria citada. En aquest supòsit serà el Govern qui defensarà Andorra.

La resposta a la segona pregunta pertany més aviat fer-la als MM.II. Srs. Consellers que la formulen, ja que en formar part de l'anterior majoria, han gaudit de quatre anys per a reflexionar-hi la qual cosa deixa suposar que devien tenir raons suficientment vàlides per no haver demanat l'ingrés a l'esmentada Conferència.

A la tercera pregunta qüestionant l'eventual demanda als Coprínceps per part del Govern a fi que Andorra pogués signar la Carta de París, el Govern respon afirmativament.

Quant a la quarta pregunta he de dir que la sol.licitació del Govern, va merèixer una resposta de l'Excm. Sr. Copríncep Episcopal, en data 31 de desembre de 1990 i una resposta de l'Excm. Sr. Copríncep Francès en data 9 de gener de 1991, per part. El contingut d'aquestes lletres era el següent:

"Excm. Sr. Joan Martí Alanís
Copríncep Episcopal
Excel.lentíssim Senyor,

El Govern d'Andorra en el transcurs de la seva sessió celebrada en el dia d'avui, ha examinat acuradament la situació creada per l'absència d'Andorra a la Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa, celebrada a París els dies 19, 20 i 21 de novembre de 1990. En efecte, el procés històric de la CSCE tendeix a afavorir la cooperació, la seguretat i la pau a Europa i la seva finalitat -enunciada en l'Acta d'Hèlsinki de 1975- és d'ampliar els beneficis dels seus treballs a "tot Europa". En aquesta mateixa Acta es reconeixen també explícitament, la individualitat i la diversitat dels components d'aquesta Europa així com "l'interès comú en el desenvolupament de la cooperació" en el conjunt del continent europeu.

En trobar-se incorporada Albània mitjançant una fórmula específica donada la seva situació i havent estat reunificada Alemanya, s'evidencia que l'únic territori que resta expressament i de manera incomprensible exclòs del procés, és el territori andorrà sense que existeixin raons que puguin justificar aquesta exclusió, sobretot en un context de cooperació com el que caracteritza la CESE.

Donada la importància històrica que representa pel futur d'Europa l'actual procés de la CESE i pel qual la cimera de París és un element fonamental, és evident que el factor de la dimensió dels països no pot ser considerat com un principi d'exclusió. D'altra banda, Liechtenstein, Mònaco, San Marino i la Santa Seu participen a la Conferència.

Per tots aquests motius i respectant la repartició de les funcions existents avui al Principat d'Andorra, donat endemés que compartim plenament els objectius de la CSCE, sol.licitem que molt properament es pugui concebre una fórmula adequada que podria ser evolutiva, a fi que el nostre Principat pugui participar als treballs de la CSCE. Aquesta participació es troba endemés exigida pel nou context europeu així com pels esforços i pels estudis actuals que tendeixen a articular, més formalment en un futur, aquests treballs del més alt nivell europeu, en benefici de la pau de la distensió i de la cooperació europea.

Vulgueu rebre, Excellentíssim Senyor, el testimoni de la nostra més respectuosa consideració."

"Molt Il.lustre Senyor,

S.E. el Copríncep Episcopal ha rebut la lletra de V.M.I.S. del 21 de novembre proppassat, en la que li expresseu el desig de que Andorra pugui participar en el futur als treballs de la Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa.

L'Excim. Senyor Copríncep m'ha encarregat de manifestar a V.M.I.S., com ho manifestà igualment als representants del M.I. Consell General de les Valls amb ocasió del darrer lliurament de la quèstia, que li dol profundament que Andorra sigui l'únic Estat d'Europa que no participa en els treballs de la dita Conferència.

Es ben sabut que des de l'any 1973 S.E. el Copríncep Episcopal ha tingut diverses iniciatives a fi de propiciar la participació d'Andorra a aquest fòrum europeu; iniciatives a les que s'hi han oposat, tant al 1973 com en les reiteracions de la mateixa iniciativa amb posterioritat a aquella data, les concepcions que neguen a Andorra el caràcter d'Estat sobirà i independent.

Mantenint la mateixa voluntat de veure Andorra present en la Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa, S.E. el Copríncep Episcopal trobaria bé la fórmula específica i evolutiva de participació, que V.M.I.S. proposa, sempre que no impliqués un reconeixement implícit de la concepció negadora de la sobirania i de la independència del Principat.

Aprofito l'avinentsa per a reiterar a V.M.I.S. la meva consideració més distingida.”

“Très Illustre Monsieur le Chef du Gouvernement,

J'ai l'honneur de vous faire parvenir, ci-joint, la lettre que Monsieur Gilles Ménage, Directeur du Cabinet du Président de la République, Co-Prince Français d'Andorre, m'a prié de vous transmettre comme suite à celle que vous aviez adressée a ce dernier au sujet de la récente Conférence de Paris sur la Sécurité et la Coopération en Europe.

Veillez agréer, je vous prie, Très Illustre Monsieur le Chef du Gouvernement, l'assurance de ma considération très distinguée ...”

“Monsieur le Chef du Gouvernement,

Vous avez fait part à Monsieur le Président de la République, Co-Prince d'Andorre des réflexions que le récent Sommet de Paris de la Conférence sur la Sécurité et la Coopération en Europe avait inspirées au gouvernement andorran et de votre souhait que la Principauté puisse, à l'avenir, être associée aux travaux de la Conférence.

Comme vous le savez, conformément aux décisions prises lors de la Conférence d'Helsinki, la C.S.C.E. réunit les Etats souverains et indépendants d'Europe ainsi que les Etats-Unis d'Amérique et le Canada. Le Statut d'observateur avait été prévu pour ceux des Etats invités à l'origine, qui ne souhaitaient pas être partie prenante au processus complet de la négociation.

En Andorre, l'élaboration d'une Constitution va être bientôt engagée, conformément au souhait exprimé par le Conseil Général des Vallées. Cette tâche prioritaire requerra tous nos soins au cours des mois à venir. L'évolution institutionnelle engagée, permettra sans aucun doute à la Principauté de mieux s'intéresser aux développements politiques qui se produisent actuellement, notamment en Europe.

Le Co-Prince français ayant lui-même indiqué, lors de la cérémonie de la remise de la Questia à l'Elysée le 17 novembre 1989, qu'il était disposé à favoriser cette orientation nouvelle dans les domaines tant interne qu'international, il se réjouit des nouvelles perspectives qui vont s'ouvrir.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Chef du Gouvernement, l'expression de mes sentiments les meilleurs.”

D'altra banda si el Govern no s'ha dirigit encara als Coprínceps sobre aquesta qüestió és per que no ho ha considerat oportú i que espera el moment escaient.

A la pregunta de què pensa fer el Govern per evitar la marginació d'Andorra, respondré senzillament que es pensa seguir l'acció que s'ha fet fins ara amb la voluntat d'intensificar-la.

És evident però que cap acció política en l'esfera internacional no podrà tenir èxit si no assumim els principis polítics i socials de la resta d'Europa.

Cap acció econòmica encaminada a consolidar el nostre benestar, no podrà seriosament endegar-se sense la incorporació a la nostra legislació d'aquells principis polítics. Hem de tenir ben present que tota acció de defensa de la personalitat internacional d'Andorra, requerirà sortir de l'aïllament que nosaltres mateixos ens hem imposat, i que només podrem garantir mitjançant la nostra constitució en Estat de Dret.

Per això el Govern, acceptant íntegrament la resolució Núm. 946 del Consell d'Europa, continuarà amb els mitjans al seu abast, fomentant la seva incorporació a la legislació interna [Resolució 947 i Recomanació 1127]. Alhora, invita als MM.II. Srs. Consellers a adherir-se, si ho creuen positiu per al nostre país, a aquesta manifestació.

Quan Andorra esdevingui Estat de Dret podrà defensar-se per ella mateixa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu al M.I. Sr. Cap de Govern que quan ha fet referència, al contestar la primera pregunta, a uns viatges que havien fet certs Consellers que ell ha indicat de la minoria actual, li vol recordar que eren de l'antiga majoria, i que quan, al contestar aquesta pregunta el Cap de Govern ha fet referència una vegada més a la representativitat proporcional, es reserva el dret a contestar-li en el moment en què tingui la transcripció d'aquesta declaració.

El M.I. Sr. Ramon Canut recolza totalment la resposta formulada pel M.I. Sr. Cap de Govern, recolza l'acció que s'ha portat a terme en defensa de la representació internacional d'Andorra, fins al moment, i anima al Govern a què continuï en aquest camí, recolzat per ells, perquè és l'únic camí possible per al país.

El M.I. Sr. Albert Pintat es felicita de què aquestes preguntes que han formulat una sèrie de Consellers hagin permès conèixer a aquesta Cambra la gran activitat que ha desplegat el Govern en aquest camp internacional. Diu que en tot el que faci referència a la representativitat internacional d'Andorra sempre s'ha dit que s'ha d'anar plegats i que només es tirarà endavant si es va units i amb una sola veu i fins ara ningú ha contradit aquesta postura. Diu que s'ha preguntat què havien fet fins ara, i que ell considera que s'ha fet molta feina fins ara, doncs a la Legislatura passada es va crear una Comissió especial, que alguns designaven amb noms poc presentables, la qual va instaurar la novetat de presentar-se prop dels Parlaments Francesos i Espanyols, on van ser rebuts per portaveus de tots els grups parlamentaris, on es va donar a conèixer qui era Andorra, on es va fer una gran feina d'informació, limitant-se a donar informació justament perquè tot això anava lligat amb el tema sindical i sobretot amb el tema de les relacions amb la Comunitat. Diu que s'ha dit aquí que la paraula la té el Consell General, i el Consell General està totalment d'acord en què en aquest terreny tots els esforços seran pocs i per això, emparant-se en el que preveu el Reglament del Consell General, presentaran en la propera sessió una moció en el sentit de crear una Comissió Parlamentària per tornar a desenvolupar aquestes relacions interparlamentàries amb els Estats Europeus.

El M.I. Sr. Roc Rossell diu que la resposta del M.I. Sr. Cap de Govern ha fet conèixer una activitat que per a ell era desconeguda, però que vol fer dues matisacions i que no vol criticar la labor d'aquest quant a la política exterior del Principat, però si fer la matisació que, quan parla de què Andorra es podrà defensar en el concert Europeu quan realment sigui un Estat de Dret, els Parlamentaris Andorrans, sense exclusió de cap mena, ja fa anys que es manifesten en aquest sentit, i si Andorra no ha pogut avançar més quant a dotar-se d'uns

instruments jurídics que la validin a nivell internacional, ha estat per falta de coordinació o per manca de voluntat dels seus tutors institucionals. Diu que no vol analitzar les dues cartes que ha llegit perquè això requereix més temps, però si remarcar el cinisme de denunciar sempre forces estranyes que no permeten evolucionar la voluntat d'un Copríncep i el cinisme tradicional, en el sentit que en algun moment de la seva història caldrà que es plantegi d'una forma honesta i coherent l'actitud dels nostres tutors i, culpar a la població o al poble andorrà d'inactivitat o de no desitjar que les Institucions siguin homologades, cada vegada perdrà més credibilitat perquè és una constant històrica. Afegeix que la majoria actual es planteja crear una Comissió per a les Relacions Interparlamentàries quina composició serà presentada en una propera sessió i que agraeix la informació que ha rebut del M.I. Sr. Cap de Govern perquè la desconeixia.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que aquí s'ha dit que pròximament es presentarà al Consell General la proposició de crear una Comissió Interparlamentària, i considera que al seu entendre es fa un mal servei a les relacions que ha de tenir el Consell General prop dels Parlaments Europeus, perquè qualsevol Conseller i qualsevol Comissió del Consell General es pot desplaçar amb aquest fi i pot fer el mateix treball que s'ha fet durant aquest any de Legislatura sense haver de crear una Comissió que específicament tingui aquesta funció. Diu que potser algun Conseller vol tenir la primícia de tornar a crear una cosa que s'havia creat anteriorment, i que possiblement s'havia creat perquè el Consell General no volia assumir aquesta responsabilitat, però que ell, com a Conseller General, pensa des de l'inici d'aquesta Legislatura que qualsevol Conseller està capacitat per prendre la iniciativa de participar, amb qualsevol Comissió del Consell General, en representació d'aquesta mateixa Cambra a qualsevol cercle i fòrum europeu.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que dóna el seu recolzament perquè quan arribi la proposta que farà la majoria es creï aquesta Comissió ja que pensa que tots els Parlaments tenen Comissions Interparlamentàries i pensa que no ha de fer por dir que és una Comissió Interparlamentària i que a més a més, si es crea i funciona dins del marc legal del Consell General, permetrà que tothom hi estigui representat, ja que amb l'anterior majoria hi havia hagut viatges en què s'havia marginat a la minoria i l'esperit de la majoria actual no serà aquest, sinó que hi haurà una Comissió amb representació de totes les Parròquies i tothom tindrà la possibilitat d'accedir-hi.

El M.I. Sr. Miquel Aleix recorda al M.I. Sr. Josep Cases que a les Comissions que ja funcionen al Consell General hi ha representació de totes les Parròquies, i si la minoria no va assistir a algun dels viatges és la seva pròpia responsabilitat, com consta en les actes de les Comissions en les quals s'han negat a viatjar amb la que era l'anterior majoria.

El M.I. Sr. Ramon Canut s'adhereix a la manifestació que ha fet el M.I. Sr. Miquel Aleix i afegeix que en cap cas voldria, i demana que tothom hi reflexioni, que aquest Parlament tornés a crear la clàssica comissió fantasma, la clàssica comissió amagada, perquè semblava que a aquesta Institució li fes vergonya el fet de poder sortir o de poder dir que sortia. Diu que entén que com parlamentaris andorrans que són, i respectant totes les institucions andorranes, poden anar arreu del món, per fer part del seu convenciment i de la seva manera de defensar el país.

El M.I. Sr. Albert Pintat diu que ha intentat insinuar que aquesta Comissió havia merescut moltes crítiques de gent que semblava que eren de fora d'aquesta casa, però que li sorprèn molt que sigui el M.I. Sr. Ramon Canut qui classifiqui aquesta Comissió de fantasma,

una Comissió que ha fet molta feina i a la qual, amb la cara ben alta, hi van anar totes les Parròquies, i en canvi aquest sí que ha tingut ocasió de fer visites internacionals, per encàrrec teòricament de la Comissió d'Economia, Finances i C.E.E., i es va negar a informar a la Comissió sobre aquest viatge, i considera que això sí que és una Comissió fantasma.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes manifesta que el viatge al qual s'ha referit el M.I. Sr. Pintat no era per encàrrec de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E..

El M.I. Sr. Albert Pintat recorda que aquest viatge era per preparar el tràmit del Conveni entre Andorra i la Comunitat abans que passés pel Parlament Europeu, i es va anar a veure el President del Parlament Europeu, suposa que per aquest tema, i no creu que fos per un tema particular ni per un tema turístic.

El M.I. Sr. Josep Anton RIBES continua dient que no era per encàrrec de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E..

El M.I. Sr. Albert Pintat diu que el tema era ben concret i era comunitari i que, ja que no hi ha aquella Comissió, és a través de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. que transitaven tots els afers comunitaris. Afegeix que tothom sap fins a quin punt els apassionava i motivava tot el tema comunitari, al qual sempre han donat tot el recolzament unilateralment, sense condicions.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que quan s'ha referit a la Comissió fantasma és perquè és el nom que va aprendre a l'entrar de Conseller, que tothom li va dir que hi havia una Comissió fantasma, i que no és una designació inventada per ell sinó que era d'ús propi en aquesta casa, cosa que creu que és negatiu per al Parlament Andorrà, però que és el que se li va explicar. Quan al viatge al qual s'ha referit el M.I. Sr. Albert Pintat, explica que per gentilesa del M.I. Sr. Cap de Govern, aquest comunicà a l'anterior Sr. Síndic que havia aconseguit una entrevista amb el President del Parlament Europeu a Madrid i vista la impossibilitat d'aquest per poder-se desplaçar, va tenir l'honor de ser manat per acompanyar el M.I. Sr. Cap de Govern i, com a Conseller d'Andorra juntament amb el M.I. Sr. Cap de Govern, es varen fer anunciar i varen defensar les institucions andorranes en la conversa protocol·lària que varen tenir amb el President del Parlament Europeu. Diu que a l'arribar va manifestar al M.I. Sr. Síndic l'informe del viatge i creu que el M.I. Sr. Síndic en va informar a la Comissió Permanent.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que en relació amb les manifestacions del M.I. Sr. Miquel Aleix, de què a l'antiga majoria se'ls havia donat a tots el dret de participar a les reunions internacionals, vol recordar-li que en una reunió de Sindicatura amb Presidents i Secretaris de les Comissions, es va tractar el tema de la firma amb la C.E.E. i en aquell moment es va donar com a fet que a aquell viatge hi anaven juntament amb el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria, el M.I. Sr. Josep Anton Ribes i el M.I. Sr. Ramon Canut, que en aquell moment el M.I. Sr. Ramon Canut va declinar la invitació a altres persones que tenien ganes d'anar-hi, entre les que es trobava ell mateix i així ho va manifestar, no hi varen poder anar perquè se les va excloure des del primer moment.

El M.I. Sr. Joan Jordi aclareix que, si bé el M.I. Sr. Ramon Canut diu que es va informar a la Comissió Permanent sobre aquest viatge a Madrid, la Comissió Permanent no en té cap notícia, només la notícia de què s'hi va anar. Diu que aquest viatge del M.I. Sr. Ramon Canut a Madrid amb el M.I. Sr. Cap de Govern, ja va aixecar una polèmica a la Comissió Permanent, ja que el mateix dia que a la Comissió s'estava parlant de fer relacions interparlamentàries,

en el mateix moment que s'estava discutint això el M.I. Sr. Ramon Canut viatjava pel seu compte, amb la sola autorització, suposà, que del M.I. Sr. Síndic, doncs tampoc sap si la tenia.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que va ser testimoni excepcional, en aquells moments en què es feien les reunions típiques de Secretaris i Presidents, quan era Síndic el Sr. Josep Mª Beal, i va poder comprovar que realment s'havia fet excepció a molts Consellers. Recorda que a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. s'havia tractat el tema de què s'aniria a firmar la qüestió del Mercat Comú i que, en principi, havia d'anar-hi tota la Comissió, però que aquest no va ser el cas, es va proposar que hi havien d'anar dues persones i en el moment que se'n va parlar hi va haver una certa persona que va dir que per motius personals no es podia desplaçar. Diu que en aquests moments no es tracta de dir si s'ha de fer o no s'ha de fer una comissió fantasma, que considera que el mot emprat per algun conseller aquí present està fora de lloc, i que considera que es tracta de buscar una solució que sigui positiva al Consell General, perquè el Consell General pugui ser representat per cada una de les Parròquies i que a partir d'aquí es pugui fer una feina positiva de cara al país, i que tot el demés ho considera totalment negatiu.

El M.I. Sr. Josep Cases pensa que el crear una Comissió de Relacions interparlamentàries farà que hi hagi la participació tan desitjada per la majoria d'un representant de cada Parròquia i que la federació de Parròquies estarà representada i això evitarà discussions inútils.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes demana al M.I. Sr. Josep Mª Rossell que expliqui què volia dir quan ha parlat de què es feia unes reunions de Presidents i Secretaris però hi ha afegit les paraules típiques, ja que en aquell moment el M.I. Sr. Josep Mª Rossell era d'aquella majoria.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell respon que creu que en el si del Consell General no s'havia efectuat mai aquest tipus de reunions i que potser el M.I. Sr. Josep Anton Ribes no ha acabat d'interpretar el que volia dir, perquè amb típiques només volia dir això. Diu que a nivell de contingut va passar el que ha explicat anteriorment, que es va tractar un tema molt puntual, que a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. s'havia comentat el fet que tenia que ser la pròpia Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., almenys a nivell de la majoria, la que s'havia de desplaçar a Brussel·les, que no va ser aquest el cas, i que l'únic que ha volgut fer és matisar aquest punt; afegeix que el dir que fossin típiques o tradicionals és una qüestió que haurà d'interpretar el M.I. Sr. Josep Anton Ribes en el seu moment.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes diu que no vol entrar en polèmica, però que si no s'havien fet mai no podien ser típiques.

El M.I. Sr. Miquel Aleix pregunta si no és cert que a qualsevol de les Comissions del Consell General hi ha un representant de cada Parròquia, perquè al voler crear una Comissió Interparlamentària on es diu que hi hauria representació de cada una de les Parròquies, dóna la impressió que a les altres no hi fos. Creu que no és fer un bon servei al Consell General el que per sortir s'hagi de crear una Comissió que tingui aquesta funció específica, ja que cada una de les Comissions ha de tenir la suficient facultat per poder anar als fòrums europeus i fer les visites que cregui convenientes, tant representant a la mateixa Comissió com al Consell General, i no creu que s'hagi de donar un privilegi a una Comissió perquè tingui aquesta funció. Considera que qualsevol dels Consellers d'aquesta M.I. Assemblea té la mateixa possibilitat i la mateixa personalitat per assistir a qualsevol reunió i afegeix que té la impressió que si hi ha d'haver representativitat, aquesta Comissió haurà de marxar cada vegada composta d'un membre de cada Parròquia, per fer les visites que faci i en alguna ocasió això pot semblar curiós.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que està totalment d'acord amb la proposta del M.I. Sr. Albert Pintat sobre la Comissió Parlamentària perquè pensa que qui ha de sortir es una Comissió oficial d'aquest Consell General. Quan al tema que ha evocat el M.I. Sr. Josep Mª Rossell, explica que en una reunió de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. es va comentar que anirien a Strasbourg o a Bruxelles tota la Comissió, o almenys els que hi estiguessin interessats, i després es va limitar a dues persones. Afegeix que, per coherència política, i tal com es va manifestar en el seu moment en el si de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., continua pensant que el M.I. Sr. Ramon Canut estava en representació del M.I. Sr. Síndic, i no havia de donar cap tipus d'explicació a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., sinó que en tot cas l'havia de donar al M.I. Sr. Síndic, i el M.I. Sr. Síndic l'havia de donar a la Comissió Permanent.

El M.I. Sr. Joan Jordi diu que cal ésser realistes, que fa dies que ha canviat la majoria en aquest Consell General, que ahir aquesta majoria va retirar la confiança al Govern i d'ara endavant vol portar una acció interparlamentària de cara a l'exterior i crearà una Comissió i es mourà en la forma que cregui convenient per al país, amb la participació de totes les Parròquies, perquè estan convençuts que Andorra és una Federació de Parròquies, i continuaran aquesta política i faran les accions interparlamentàries allà on els convindrà.

El M.I. Sr. Jordi Mas precisa que a la Legislatura anterior s'havien dut a terme contactes amb els Parlamentaris dels països veïns, i hi havia uns acords per crear grups d'amistat que tradicionalment es fan entre Parlamentaris de diversos països i diu que durant tota aquesta legislatura no ha sentit en el si d'aquesta Cambra que s'hagi fet alguna gestió i per tant interpreta que ha quedat tot paralitzat. Considera que és importantíssim continuar aquests contactes per al reconeixement internacional d'Andorra. Afegeix que pel que fa al Consell d'Europa, en una sessió de Consell es va posar sobre la taula el tema i després va ser retirat perquè hi havia una divergència en la documentació i espera que algun dia se'n podrà parlar abundantment.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que segons acaba de manifestar el M.I. Sr. Miquel Aleix, cada Comissió està legitimada per emprendre qualsevol tipus d'acció a nivell exterior, i que ell considera que el M.I. Sr. Miquel Aleix confon coses que són inconfundibles. Considera que crear una Comissió Interparlamentària en la qual hi estiguin representades, evidentment, totes les Parròquies sense cap tipus de diferència, és una bona cosa per al país i una bona cosa per al Consell General, i que el fet que cada Comissió es pugui traslladar on vulgui no impedeix que el Consell General nomeni una Comissió, en la qual estiguin representades totes les Parròquies, i a partir d'aquí es facin les relacions exteriors interparlamentàries que es considerin adients.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que té la impressió que fa dues vegades que el M.I. Sr. Josep Mª Rossell es passa de to i demana al M.I. Sr. Síndic General que moderi el debat, ja que la postura que ell defensa és igual de respectable que la dels altres Consellers i que en cap cas farà al·lusions que puguin arribar a faltar a qualsevol dels membres de la Cambra per defensar-la, mentre que aquestes dues intervencions del M.I. Sr. Josep Mª Rossell no eleven el debat d'aquesta Cambra.

El M.I. Sr. Síndic General diu que aquest mati ha intentat tallar la intervenció i que novament demana que s'elevi al màxim el nivell del debat en aquesta Cambra i es respectin totes les postures.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que en cap cas ha volgut faltar al respecte al M.I. Sr. Aleix i que simplement ha volgut dir-li que no es pot dir coses que no són el que són.

El M.I. Sr. Roc Rossell diu que hi ha hagut una resposta del M.I. Sr. Cap de Govern a una pregunta que li van fer un grup de Consellers, s'ha avançat una possible proposta de la majoria i en el seu moment es debatrà. Imagina que si el Consell General ho pot fer o no és accessori i diu que li preocupa més la interpretació que es dóna aquí, ja que ha deixat molt clar que en cap cas la Comissió que crea el M.I. Consell General per afers interparlamentaris ha de ser antagònica amb la Comissió que té el Govern o a l'actitud del Govern, sinó que han de ser complementàries, i per això aquí hi ha un fals debat que no correspon fer en aquest moment, sinó quan es plantegi la creació de la Comissió.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria agraeix la intervenció que acaba de fer el M.I. Sr. Roc Rossell, ja que l'anterior intervenció del M.I. Sr. Joan Jordi els havia preocupat, en la mesura que feia al·lusió al Govern, perquè al parlar-se d'esbiaix de la C.E.E., es podia deduir que hi hagués dues intervencions a l'exterior en relació a la qüestió comunitària, una del Govern i una d'aquesta Comissió, però que com molt bé acaba de dir el M.I. Sr. Roc Rossell, i això els tranquil·litza, es tracta de què les actuacions siguin complementàries.

El M.I. Sr. Joan Jordi diu que està d'acord en què s'ha d'arribar a una bona conclusió del conveni amb el Mercat Comú, però que com a nova majoria d'aquest Consell General, la seva obligació és controlar el Govern en tots els seus extrems i que ho faran el màxim que puguin.

No havent-hi cap més intervenció el M.I. Sr. Síndic General proposa passar al següent punt de l'ordre del dia.

6.- Resposta oral del M.I. Govern, a la pregunta formulada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals, relativa als Centres de Salut, (Reg. Núm. 47-A).

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la pregunta (aquesta pregunta ha estat publicada per Edicte de data 21 de gener de 1991).

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social respon a la pregunta en els termes següents:

“Per millor situar l'abast de la pregunta posada i de la corresponent resposta voldria fer uns aclariments previs: Primer, quan es parla de Centres de Salut es tracta exclusivament de tres Centres que són el de Sant Julià de Lòria, el de la Parròquia d'Andorra la Vella i el de la Parròquia de La Massana, quedant exclòs d'aquest grup el Centre de Salut Comunal d'Escaldes-Engordany i estant encara en fase d'acondicionament el d'Encamp i el de Canillo. Segon, per altra banda, quan a la pregunta es refereix o s'utilitza l'expressió suprimir aquest servei voldria dir que ho entenc i s'ha d'entendre com aturar el programa d'hipertensió arterial, diabetis, seguiment de persones a domicili, etc... Tercer, la lectura i consulta de les estadístiques d'aquests últims mesos de funcionament ens demostren que si bé el tema objecte de la pregunta existeix efectivament, el nombre de persones afectades per aquesta mesura és realment mínim. Entrant ja en la resposta concreta diria a la primera part de la pregunta diria que:

1. Els criteris que el M.I. Govern ha seguit i seguirà per a una correcta regulació i coordinació de tots els serveis del nostre sistema sanitari, són estrictament els emanats de la Llei General de Sanitat de 20 de març de 1989.

En efecte al llarg de tota la Llei es multipliquen els articles que fan expressa referència a la responsabilitat del Govern per una òptima coordinació entre les actituds sanitàries públiques i privades, pel respecte de les mateixes i per la promoció de la utilització d'aquests serveis.

Els antecedents que vostès citen resulten equívocs i enganyosos -per incomplets- en considerar només una quinta part de la xarxa de laboratoris d'anàlisis clíniques del país i en suposar que l'usuari només es dirigirà al Centre Hospitalari.

Obviament, el vetllar per la racionalitat i coherència en la utilització de recursos sanitaris -en aquest cas els laboratoris d'anàlisis clíniques- i el garantir la pertinència i l'optimització de les activitats dels nostres centres de salut, han estat criteris fonamentals en la decisió que de manera participativa i consensuada prenguessin després de les sessions de treball entre representants dels centres de salut, del SAAS, del Col·legi Oficial de Farmacèutics, del Centre Hospitalari Andorrà, hematòlegs en exercici lliberal i representants de la Secretaria General Tècnica de Sanitat (29 d'agost i 14 i 18 de setembre de 1990).

2. Tenim sempre en compte -i molt- els interessos de la població. Els hi tenim en compte encara més, si cap, en aquelles decisions de l'àmbit de la sanitat que tenen una influència directa sobre la salut de les persones i el servei sanitari a l'usuari.

Per aquest motiu, més enllà de la nostra acurada reflexió, no regategem esforços per fer participar a tots els sectors implicats i estimulem el debat constructiu i pluridisciplinari.

És més, la nostra prudència i la nostra honradesa polítiques fan que ja en l'acord del mes de setembre proposéssim una avaluació del mateix al cap de sis mesos, la qual es produirà les properes setmanes.

Més enllà de la lleugera i injusta incomoditat en suportar la crítica fàcil i equívoca, queda el testimoni i la solidesa de la voluntat i la pràctica d'impulsar la coexistència harmònica i racional de tots els serveis, públics o privats que constitueixen el nostre sistema de salut, i la garantia d'una adequada assistència i atenció a la nostra població."

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que es queda sorprès perquè tothom té Centres de Salut i que li agradaria saber què passa amb Ordino i perquè no se'n fa referència.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social respon que seguint la tònica moltes vegades afirmada en aquesta sala, que Andorra és una Federació de Parròquies, en cap moment han volgut menystenir una Parròquia. Explica que aquest sistema de Centres de Salut, iniciat a partir de la llei de l'any 89, ha anat donant solució a les demandes efectuades pels diferents organismes o les diferents corporacions locals, en funció de les necessitats detectades i en cap moment es vol marginar cap Parròquia. Diu que ha citat que hi ha dues Parròquies en les quals s'està fent les instal·lacions definitives i que creu recordar que en el pressupost de l'any 91, que encara no està aprovat, hi constava una partida pressupostària per a cada una de les Parròquies que precisessin aquest servei. Repeteix que en cap moment no hi ha

hagut ni hi haurà, ni per part de la Secretaria General Tècnica de Sanitat ni per part de la Conselleria, la idea d'excloure qualsevol Parròquia.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que està convençut que no es pretén excloure a ningú, però que si no s'equivoca, l'Hble. Comú d'Ordino en el seu moment havia demanat també el seu Centre de Salut i suposa que el M.I. Sr. Conseller en deu d'estar al corrent. Diu que li preocupen aquestes coses perquè, com el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria recordarà, en la sessió del discurs programa del M.I. Sr. Cap de Govern va comentar personalment un tema de transport públic de la Parròquia d'Ordino, i en aquest moment no està solventat.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social aclareix que si ha citat llargament les Parròquies Andorranes en les quals funcionava o anava a funcionar el sistema era per precisar l'abast de la problemàtica actual, i que cada vegada que hi ha hagut una demanda d'alguna persona de la Parròquia d'Ordino la solució s'ha donat, pel moment, a través del Centre de La Massana que es desplaça al lloc.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que creu recordar que el tema del transport està com a mínim parcialment solventat i que hi ha dos viatges diaris fins al Serrat que és el que l'Hble. Comú d'Ordino demanava i el M.I. Sr. Enric Dolsa també va demanar en aquesta sala.

El M.I. Sr. Síndic General demana que es deixi el tema del transport a Ordino perquè no formava part d'aquesta pregunta.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que no vol continuar el debat, però que els dos viatges solament arriben a Llorts, i ells varen demanar quatre viatges com qualsevol Parròquia andorrana i no a Llorts sinó al Serrat. Diu que deia això perquè, sense voler ser ni federalista ni parroquialista, encara que evidentment en sigui, hi ha temes que li preocupen, perquè li diu que el Centre de Salut està a La Massana, i no es tracta de què ell no estigui d'acord amb els de La Massana, sinó que s'aprecien molt, però el problema greu és que no poden deixar que es faci tot a La Massana. Afegeix que, com el Govern també coneixerà bé, en aquests moments tenen problemes greus per aguantar el Col.legi Nacional Espanyol a Ordino i creu que Ordino no es pot permetre perdre el Centre de Salut ni es pot permetre perdre el tema del Col.legi Nacional Espanyol.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social puntualitza i afirma que per a ell qualsevol centímetre d'Andorra té la mateixa consideració a nivell de tracte, per sobre o per sota de les Parròquies, com es vulgui entendre. Explica que per posar en funcionament els Centres de Salut la Corporació Local corresponent es cuidava de trobar un local que fos del seu gust i la Conselleria de Treball i Benestar Social, sempre i quan tingués la dotació pressupostària corresponent, s'ocupava d'adequar-lo, posar-lo en funcionament i buscar el personal adequat.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que no pot compartir en cap moment la contesta que el M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social acaba de fer i que es remetrà a la carta que els Centres de Salut van enviar als metges que diu: "Distingit Dr. i Dra., després d'una reunió conjunta entre el Secretari General Tècnic de Sanitat, el Representant del Col.legi de Farmacèutics i Representants del SAAS, es comunica que: el servei d'extracció de sang per analítica estarà a càrrec dels laboratoris d'anàlisi del Principat i també del laboratori del Centre Hospitalari. En conseqüència, els Centres de Salut no oferiran aquest servei. El col.legi de farmacèutics proporcionarà un llistat als laboratoris i el seu horari d'obertura. El laboratori del Centre

Hospitalari tindrà obert 24 hores al dia començant les extraccions de sang a les 7 hores del mati. Atentament, Cristina Rodríguez, Directora del SAAS." Diu que interpreta que aquesta decisió no obeeix a cap anàlisi profunda ja que ha parlat de què s'ha consultat el SAAS, s'ha consultat a diversos òrgans, però que el que no han fet és consultar als interessats, als malalts. Pensa que a partir del moment que en un Centre de Salut hi ha una infermera que pot prendre la tensió i posar injeccions, també pot fer extraccions de sang, i interpreta que aquí, el fer les extraccions de sang no obeeix a cap criteri polític sanitari, i que en tot cas podria obeir a un criteri de protecció dels centres d'anàlisis. Considera que l'important és donar el servei a la gent i afegeix que aquesta decisió l'ha comentada amb metges de capçalera i que creuen que l'avantatge que tenien és que el Centre de Salut feia l'extracció de sang i l'enviava al Centre Hospitalari on es feia l'anàlisi amb el consegüent benefici, després el Centre Hospitalari retornava l'anàlisi al Centre de Salut i l'encarregada del Centre de Salut comunicava al metge de capçalera els resultats de l'anàlisi per anar de pressa. Diu que això feia que certa gent gran, ara potser només de Sant Julià i La Massana, però en el futur potser també d'Ordino i Canillo, se'ls estalviava el desplaçament. Demana que el Govern canviï aquest sistema i a partir d'ara posi en marxa una altra vegada l'extracció de sang als Centres de Salut, o en cas contrari acollint-se al Reglament del Consell General, article 82, a la pròxima sessió presentaran una proposta d'acord en aquest sentit.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social diu que no entrarà a respondre si la reflexió va ser profunda o no profunda, però sí en dir que complimentant una Llei d'aquesta Cambra de l'any 1989, un apartat de la qual diu que els objectius generals del sistema de salut seran una assistència sanitària de qualitat, això obliga a vetllar per una plena coordinació funcional entre els serveis públics i els privats i a promoure la utilització d'aquests serveis amb eficàcia i eficiència. Diu que celebra a nivell de convenciment propi que es vulgui potenciar al màxim, com es obligació de tots, els serveis públics i en aquest cas els hospitalaris, però que també és una obligació, i està contemplada a la llei tal com ho acaba de llegir, el respectar i protegir la iniciativa privada sempre i quan aquesta ofereixi els mateixos nivells de qualitat d'assistència i de servei al públic o a l'usuari. Diu que en el present cas és veritat i això ho ha reconegut, que les persones afectades existeixen, que potser no són massa nombroses, i que això afecta persones de les parròquies més allunyades d'Escaldes-Engordany o d'Andorra la Vella, però insisteix en què durant sis mesos hi va haver reunions amb professionals, durant sis mesos s'està avaluant si aquesta decisió ha tingut aspectes positius o no, perquè aquest servei a domicili a nivell de funcionament dels Centres de Salut també plantejava les seves dificultats pràctiques i hi havia tota una sèrie de dificultats tècniques que els propis professionals, almenys alguns, van posar en evidència en l'aspecte purament tècnic, i l'obligació seva és respectar les dues parts i intentar veure quina és la millor solució per a l'usuari.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que també pensa, com molt bé ha dit el M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, que això afecta a molt poca gent, però que aquesta gent, malauradament, és gent gran i gent que està malalta i el fet de poder tenir l'extracció al costat de casa els hi representa un gran avantatge, i afegeix que a nivell de laboratoris públics, si són tan pocs com el M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social diu, tampoc econòmicament els hi porta cap problema.

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que a la Parròquia d'Encamp hi ha un Centre de Salut que existeix des de fa molts anys, on el problema de les extraccions, en certa manera i a nivell particular, està solucionat i funciona molt bé. Comparteix el que deia el M.I. Sr. Josep Cases

que és un servei que s'ha de mantenir, que és un servei eficaç i que hi ha persones grans que l'han de menester perquè no tenen facilitat per desplaçar-se, i que per tant s'ha de conservar. Afegeix que en el pressupost del 1990, efectivament hi havien partides de cinc milions de pessetes de subvenció per a Centres de Salut a diverses Parròquies, però que a Encamp no se'n van poder beneficiar, i que el Centre de Salut d'Encamp, malgrat una petita subvenció que rep, està totalment finançat pel Comú d'Encamp. Pregunta al M.I. Sr. Conseller de Sanitat i Benestar què volia dir quan ha explicat que el Centre de Salut de la Parròquia d'Encamp estava en fase de realització.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social explica que es referia a què, a l'haver-lo traslladat del lloc on es trobava a les dependències del complex socio-cultural i esportiu de la Parròquia d'Encamp, la fase definitiva d'adequació s'havia de fer durant aquest mes, i que potser ara ja està definitivament feta.

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que s'alegra de veure que el M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social està ben informat del Centre de Salut d'Encamp i el felicita, però que no acaba d'entendre que es farà, si l'absorbirà la Conselleria o continuarà funcionant d'una manera autònoma a través del Comú d'Encamp.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social explica que sembla ser que a nivell pressupostari hi havia la voluntat de fer a les Corporacions Locals una sèrie de transferències de tipus socials, culturals o esportius i en aquest cas sanitari, i per als Centres de Salut s'entenia fer una transferència de subvenció per funcionament, i guardar a nivell de la Conselleria o del SAAS la coordinació dels diferents programes de salut que es portin a terme a tot Andorra, a fi de mantenir a totes les Parròquies al mateix nivell d'assistència i la mateixa qualitat de servei.

El M.I. Sr. Cap de Govern diu que el fons del problema és la definició de fins a quin límit es pot mantenir una compaginació entre la medicina lliberal i la socialitzant, i que és difícil de definir perquè no hi ha una frontera entre un sistema i l'altre. Creu que el resum que es podria fer és que a nivell general, en els centres on la iniciativa privada cobreix la necessitat, el Govern i el Consell s'haurien d'inclinar per afavorir i facilitar aquesta iniciativa, i el servei públic que suposaria això hauria d'anar a cobrir els llocs on la iniciativa privada no és possible. Considera que, com ha dit el Conseller de Treball i Benestar Social, s'ha fet una experiència que acabarà a finals del mes de març i a partir d'aquí i amb dades concretes sobre el resultat d'aquesta experiència es podrà prendre una determinació o una altra.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que en el pressupost de l'exercici 1990, hi figura una partida de cinc milions de pessetes per a "Edificis Centre de Salut d'Ordino" i demana què se n'ha fet i si quedaran per a l'any vinent. Pregunta també si és que li han sol·licitat un local a l'Hble. Comú d'Ordino i, en cas afirmatiu, quina resposta ha donat aquest.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social respon que ara no té la documentació i no recorda si figura aquesta quantitat en el nou pressupost, però que normalment quan aquest tipus de dotacions no s'utilitzen, solen preveure's per a l'exercici següent.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que troba criticable el fet que s'hagi retirat el servei i que es podia protegir igual, segons la teoria del M.I. Sr. Cap de Govern, als laboratoris privats, fent com ha fet l'Hble. Comú d'Encamp, és a dir buscant un laboratori a través d'una subhasta pública.

El M.I. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social considera que la seva missió és donar el millor servei a l'usuari i aquesta és la seva voluntat i la de tot el Govern. Afegeix que si es va fer aquest assaig, després de les reunions insisteixo entre professionals, i aquest assaig no dóna resultats positius, no creu que sigui necessari que hi hagi un acord obligant-los, sinó que prendran "motu proprio" la decisió millor per a l'usuari. Afegeix que a nivell de les estadístiques facilitades pel Centre de Salut de Sant Julià de Lòria, només hi ha un problema d'una extracció a domicili.

El M.I. Sr. Josep Cases creu que d'aquests problemes n'hi ha més d'un i diu que hi havia un servei que funcionava, que era satisfactori per a l'usuari, que lamenta que es tregui i que haurà de fer el que pugui perquè es torni a instaurar.

El M.I. Sr. Xavier Montané considera que a nivell de la Parròquia de La Massana també s'hauria de continuar aquest servei, perquè hi ha molta gent que hi estan interessats.

7.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei sobre l'Inventari de les Instal·lacions Turístiques i Hoteleres del Principat d'Andorra.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposició de llei (aquest text ha estat publicat per Edicte de data 5 de desembre de 1990).

El M.I. Sr. Francesc Grau explica que en l'anterior Legislatura formava part de la Comissió legislativa de Turisme i Esport i creu que l'esperit d'aquest avant projecte correspon al que es va preparar en aquell moment. Pregunta a la Comissió legislativa de Turisme i Esport si aquest qüestionari que es preveu ja s'ha preparat o s'establirà en un futur. Afegeix que a l'article 5-2, es preveu que l'incompliment de l'obligació que imposa el paràgraf anterior serà sancionat amb una multa de 200 a 500 mil pessetes, i considera que aquesta sanció és excessiva, que valdria la pena reflexionar-hi i que podria ser reduïda o atemperada, fent-la oscil·lar entre les 50 i les 100 mil pessetes.

El M.I. Sr. Ramon Canut respon que l'exemplar de recollida de dades i estadístiques per a aquest inventari obligatori ja està preparat, com diu el M.I. Sr. Francesc Grau, i que és un document de treball que varen trobar de l'antiga Legislatura i que, complimentant l'acord de la Comissió legislativa de Turisme i Esport, es va valorar i es va trobar adequat, canviant el títol i fent una proposició de llei adequada en aquest sentit. Diu que pel que fa referència a l'article 5 de la Proposició de Llei, al qual s'ha referit el M.I. Sr. Francesc Grau, la motivació de la Comissió va ser exclusivament el fer un comparatiu amb el cens de persones obligatori que es va fer en el curs de l'anterior Legislatura, el qual preveia una sanció de 50 mil pessetes per a la persona que no facilitava les dades, i que en aquest sentit la Comissió va creure que, vist que en aquest cas es tractava d'un establiment sencer, no es podia posar el mateix tipus de sanció que per a una persona individual, sinó que representava, al seu punt de vista, un perjudici més greu de cara a l'inventari obligatori, i per tant la sanció havia de ser superior. Indica que la Comissió hi va estar totalment d'acord, tant amb el llibret de recull de dades com amb la Proposició de Llei i amb l'exposició de motius formulada i que li estranya que no ho sàpiga, perquè el M.I. Sr. Josep Mª Rossell forma part de la Comissió.

El M.I. Sr. Jordi Mas pregunta si el formulari que s'omplirà es cenyirà únicament a dades professionals, perquè en l'últim cens, al qual s'ha fet referència, hi havia algunes dades que no corresponien, i diu que ell creu que és important que el formulari es cenyeixi exclusivament al que interessa a la Comissió. Pel que fa referència a la sanció també es demana si aquesta quantitat no és excessiva, pel sol fet de voler fer una recopilació estadística del parc

hoteler de les Valls d'Andorra. Demana quines són les motivacions de l'article 7 en relació amb els greuges per si algun funcionari o contractual divulgues el secret d'aquest qüestionari, i si les 100 mil pessetes previstes tenen alguna equivalència.

El M.I. Sr. Francesc Grau agraeix l'explicació que li ha fet el President de la Comissió legislativa de Turisme i Esport. Diu que creu que és una Llei important i interessant per al país que és una cosa que no s'havia fet mai i que serà d'extrema utilitat de cara a la classificació hotelera del Principat i de cara a caminar envers un futur turístic que sembla que és al que s'apunta. Pel que fa referència a la sanció, proposa una esmena per deixar-la de 50 a 100 mil pessetes, perquè creu que el sol fet que un establiment surti anunciat dient que no ha deixat entrar als serveis corresponents al recull, aquest ja és un element profilàctic suficient; afegeix que la multa és una sanció econòmica a més a més, però que es podria publicar unes llistes dels establiments que no hagin deixat entrar els serveis corresponents.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que troba molt encertada aquesta proposició de llei que proposa la Comissió legislativa de Turisme i Esport, que si no ho té mal entès fou aprovada per unanimitat. Diu també que el M.I. Sr. Josep Mª Armengol li ha explicat tots els detalls i que coneix igualment el llibre "Sistema de Valoració de les Instal·lacions d'Hoteleria del Principat d'Andorra" i que creu que les preguntes són correctes; afegeix si es vol que el país funcioni turísticament i es vol donar seriositat, aquesta classificació és imprescindible, i que per tant, sense entrar en el tema de l'import de la sanció, la resta l'aprova en la seva totalitat.

El M.I. Sr. Joan Obiols demana al M.I. Sr. Jordi Mas, en relació al comentari que ha fet sobre la classificació hotelera, si li pot precisar quines preguntes considera que puguin ser impertinents o molt personals.

El M.I. Sr. Robert Cassany explica que la proposició de llei ha estat aprovada per la Comissió per unanimitat, i que a més a més ha estat també consensuada, doncs n'han parlat amb els hotelers i els hotelers consideren que és indispensable que es faci una classificació hotelera. Diu que l'únic problema és arribar a què tots els hotelers deixin accedir als seus hotels per fer les comprovacions, i que es va creure que l'única forma d'aconseguir-ho era preveure una sanció bastant important, per evitar que alguns s'estimessin més pagar una sanció petita abans que deixar entrar a casa seva, ja que confonen el que es vol fer amb una inspecció de sanitat o amb altres inspeccions; afegeix que per arribar a fer l'inventari es necessita accedir a un màxim d'instal·lacions hoteleres i turístiques i que el que es procura fer és crear una classificació hotelera que s'adigui a la classificació de la Comunitat Europea, però que amb el cens es farà una classificació al costat, d'uns hotels familiars que no s'hauran de cenyir a les normes internacionals, que són molt estrictes, a fi de no marginar-los.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que la Comissió té la contesta per escrit de la Unió Hotelera d'Andorra per tot el procediment aquest d'inventari obligatori. Explica que van tenir una reunió amb la Junta Directiva de la Unió Hotelera, van exposar els motius de la Comissió, que són a l'exposició de motius de la Proposició de Llei, i tenen la conformitat per escrit de la Unió Hotelera en aquest sentit. Indica que aquest inventari obligatori serà l'eina indispensable, i per això demanen la seva confidencialitat, a la qual es referia abans el M.I. Sr. Jordi Mas, per poder fer, quan es disposi d'ell, una proposició de llei per a la classificació dels establiments turístics i hotelers del país, i que a la vegada es sàpiga el que es té, es podrà fer una Llei més o menys proteccionista del parc hoteler i turístic com tots els països porten a terme. Diu que primer cal saber què es té en el país i indica que la classificació hotelera que es pugui fer posteriorment, una vegada aprovada la Proposició de Llei de Classificació

Hotelera, serà d'inscripció voluntària, no d'inscripció obligatòria és a dir que l'inventari serà obligatori i la inscripció serà voluntària i, com deia molt bé el M.I. Sr. Robert Cassany abans, hi haurà una classificació especial per als petits hotels de caire familiar, pel tal de donar-los personalitat i ajudar a fer entendre que els petits hotels de muntanya a Andorra tenen una personalitat i un servei que són propis d'aquí.

El M.I. Sr. Jordi Mas creu que és una proposta interessant per al país. Precisa que la seva intervenció anterior es referia a què en el cens general es demanava alguna informació que va molestar una mica a la gent i que convindria que dins d'aquest qüestionari no hi figurés cap pregunta de caire totalment particular de les empreses i tal com ha vist no és així se'n felicita. Diu que no acaba d'entendre l'abast de l'article 7 i demana si el M.I. Sr. Ramon Canut li pot explicar.

El M.I. Sr. Ramon Canut explica que l'esperit de la Comissió ha estat sempre el de la confidencialitat d'aquest inventari obligatori i que, en aquest sentit, s'ha plantejat dins de la proposició de llei l'article 7, a nivell dels funcionaris i del personal que intervinguin en la recollida i el tractament de les dades, de manera que estaran obligats a guardar el secret. Diu que es va creure que era una falta molt greu en el cas que fos una violació de secret volguda i intencionada i es va preveure una sanció com la que aquí queda recollida. Quan a la referència que feia abans el M.I. Sr. Francesc Grau a l'article 5, entén que a nivell de Comissió va ser un moment de dubte, i que varen considerar oportú, vist que el cens d'habitatge plantejat anteriorment preveia unes sancions de 50 mil pessetes que el correcte fóra deixar aquest marge entre 200 i 500 mil pessetes, perquè era d'una importància molt superior al fet que una persona no es volgués censar, el cas d'una empresa, d'un negoci o d'un edifici físic que no volgués fer-ho, i per evitar que algú que no anés de bona preferís pagar 100 mil pessetes i evitar que l'inventariessin.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que com acaba d'explicar el M.I. Sr. Ramon Canut potser en el punt on a la Comissió hi va haver més confusió possiblement va ser en l'article 5, referent a la qüestió de la sanció de 200 mil fins a 500 mil pessetes. Diu que en aquell moment la Comissió va creure escaient agafar aquest camí però que ara, sense anar contra els seus propis actes, demana que es reconsideri i que potser seria interessant fixar un mínim que pogués ser de 50 a 200 mil pessetes o de 50 a 500 mil. Diu també que l'esperit i la finalitat de la proposició de llei la troba molt escaient i considera que serà d'una utilitat realment important per després poder arribar a la classificació.

El M.I. Sr. Enric Dolsa considera que el M.I. Sr. Ramon Canut en aquest tema té raó i que el mínim ha d'ésser dissuassori, i proposa posar el mínim en 100 mil i el màxim en 500 mil pessetes.

El M.I. Sr. Josep Mª Armengol diu que la Comissió legislativa de Turisme i Esport va trobar aquest sistema de valoració de les instal·lacions hoteleres, va considerar que era un treball correcte i va decidir tirar-lo endavant i quan va treballar aquesta proposició de llei tothom de cada Parròquia va poder dir el que en pensava. Considera que aquesta proposició de llei és vàlida i s'hi adhereix plenament.

El M.I. Sr. Miquel Casal diu que a la Comissió ja va fer una reflexió sobre la multa de 200 a 500 mil pessetes, que al final varen quedar d'acord en deixar-la de 200 a 500 mil pessetes i que ara s'hi adhereix plenament.

El M.I. Sr. Francesc Grau diu que no voldria que d'aquest tema se'n fes una qüestió ja que comparteix els motius de fons de la resta de Consellers i que per tant retira l'esmena que ha presentat amb anterioritat i s'adhereix plenament al contingut de la proposició de llei avui presentada.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila manifesta que els tres MM. II. Srs. Consellers d'Andorra la Vella s'adhereixen a aquesta proposició de llei.

El M.I. Sr. Isidre Torres diu que en el seu moment va trobar la proposta encertada però que l'import de la sanció també li va semblar una mica abusiu, però que si la Cambra el considera correcte ho accepta, encara que creu que valdria la pena reconsiderar-ho.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria precisa en nom del Govern que dins del termini reglamentari el Govern no va formular cap observació a la proposició de llei i que vol que consti la seva plena adhesió a aquesta proposició.

El M.I. Sr. Joan Obiols manifesta que els MM.II. Srs. Consellers de Sant Julià de Lòria aproven totalment aquesta proposició de llei.

El M.I. Sr. Joan Naudi diu que aprova aquesta proposició de llei.

No havent-hi cap més intervenció, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada aquesta proposició de llei.

8.- Examen i aprovació, si escau, de l'informe, a utilitat dels MM.II. Srs. Delegats Permanents, sobre el recurs en queixa presentat pel Sr. Emili Grau Tor, en nom de Financera d'Assegurances, S.A., contra el Decret del M.I. Consell General Núm. 39/CG/89.

Atès que l'informe en qüestió, elaborat per la Comissió Permanent, obra en poder de tots els MM.II. Srs. Consellers Generals, el M.I. Sr. Síndic General demana si volen fer alguna observació al respecte del seu contingut, i en no efectuar-se'n cap, el declara aprovat.

9.- Examen de la sol.licitud Núm. 56.763, dels Srs. Simó Duró Coma, Jordi Llovera Massana i Roger Rossell Vilaginés i proposta de resolució.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposta de resolució presentada per la Comissió Permanent, que és del tenor següent:

“El Consell General de les Valls,

Vista la sol.licitud Núm. 56.763 presentada pels Srs. Simó Duro Coma, Jordi Llovera Massana i Roger Rossell Vilaginés, demanant que se'ls retorni les sol.licituds Núm. 53.438 i 55.304 presentades per ells mateixos.

Atès que en el moment de presentar-se aquesta petició, les sol.licituds de referència figuraven ja en l'ordre del dia de la Sessió Tradicional de Sant Tomàs, convocada en data 13 de desembre de 1990, amb la corresponent proposta de resolució, resolució que va formalitzar-se per Decrets Núm. 2/CG/91 i Núm. 1/CG/91, respectivament.

D E C R E T A :

Que no procedeix accedir a allò que en la present es sol.licita.”

En no efectuar-se cap observació, el M.I. Sr. Síndic General la declara aprovada.

10.- Informació sobre la carta tramesa pel Col·legi d'Advocats d'Andorra (Reg. Núm. 16-SC-91), relativa a l'augment del nombre de Notaris Públics i proposta de resposta.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposta de resposta, presentada per la Comissió Permanent, que és del tenor següent:

“Sr. Jaume Sansa René
Degà del Col·legi d'Advocats d'Andorra
ANDORRA LA VELLA.”

Distingit Senyor:

Tinc l'honor d'acusar recepció de la comunicació del Col·legi d'Advocats d'Andorra, de data 10 de gener de 1991, relativa a incrementar el nombre de Notaris Públics del Principat.

El Consell General considera que el nomenament dels Notaris és una qüestió que, com d'altres, va íntimament lligada a la nova estructuració institucional andorrana que resulti del procés constituent endegat, motiu pel qual creu oportú i prudent esperar l'evolució d'aquest procés abans d'emprendre qualsevol acció en aquesta matèria.

Aprofito aquesta avinentesa per expressar-li el testimoniatge de la meva consideració més distingida.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa considera que és una qüestió que s'haurà de contemplar dins del tema constitucional i que no és el moment de parlar-ne.

El M.I. Sr. Síndic General precisa que la proposta de la Comissió Permanent del M.I. Consell General ja està feta en aquest sentit i, en no haver-hi cap més intervenció, declara aprovada la proposta de resposta.

11.- Notificació de l'Acord pres per la Comissió Permanent del M.I. Consell General, fixant la data d'obertura de la pesca en els rius de les Valls.

El M.I. Sr. Síndic General procedeix a aquesta notificació, en els termes següents:

“D'acord amb allò que disposa l'article 21 del Reglament del Consell General, la Comissió Permanent té assignada la facultat de vetllar pels poders de l'Assemblea i la potestat d'exercir-los, per motiu d'urgència justificada, quan el M.I. Consell General no estigui reunit.

De conformitat amb aquestes prerrogatives, en la sessió tinguda el dia 21 de febrer, la Comissió Permanent del M.I. Consell General va aprovar la Proposta d'Acord, presentada per la Comissió legislativa d'Agricultura, relativa a la fixació de la data d'obertura de la pesca en els rius de les Valls.

Aquest procediment d'urgència ha estat seguit per la necessitat de donar compliment a la prescripció establerta en les Ordinacions d'Agricultura i Patrimoni Natural, segons la qual la data de referència ha d'ésser fixada pel M.I. Consell General, durant els dos primers mesos de l'any 1991.

És doncs d'acord amb allò que disposa l'esmentat article 21 del Reglament del M.I. Consell General, que la Comissió Permanent DONA COMPTE al Ple de la Cambra de l'aprovació de la Proposta d'Acord relativa a la fixació de la data d'obertura de la pesca en els rius de les Valls, segons el text següent:

La Comissió Permanent del M.I. Consell General, en la seva reunió del dia 21 de febrer de 1991,

Vista la Proposta d'Acord presentada per la Comissió legislativa d'Agricultura, per tal de fixar la data d'obertura de la pesca en els rius de les Valls, en compliment de la prescripció establerta per les Ordinacions d'Agricultura i Patrimoni Natural d'enguany,

Vist allò que preveu l'article 21, apartat 3, del Reglament del Consell General, ha aprovat el següent,

A C O R D :

La data d'obertura de la pesca en els rius de les Valls, serà el dia 7 d'abril de 1991, i el dia de tancament el 31 d'agost del mateix.

En aplicació del que disposa l'apartat 4 del referit article 21, es donarà compte d'aquest Acord al M.I. Consell General en la seva propera sessió.

Cosa que fem pública per a general coneixement i efectes.”

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són les sis de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General